

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ**

Αριθ. Απόφασης 36/2023

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το πρακτικό της **8ης/18.07.2023** συνεδρίασης της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής του Δήμου Διονύσου.

Σήμερα την **24η Αυγούστου 2023** ημέρα **Πέμπτη** και ώρα **9.30** η Επιτροπή Ποιότητας Ζωής συνήλθε σε Τακτική Συνεδρίαση, η οποία πραγματοποιήθηκε δια ζώσης σύμφωνα με τα άρθρα 11 & 23 παρ.1 του Ν. 5043/23 από την αίθουσα συνεδριάσεων του Δήμου, κατόπιν της υπ' αριθμ. **27361/18-8-23** πρόσκλησης του κ. Φωτάκη Ιωάννη, Αντιδημάρχου Στρατηγικού Χωροταξικού Σχεδιασμού & Υποδομών & Προέδρου Ποιότητας Ζωής, που δημοσιεύθηκε και επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη, για συζήτηση και λήψη απόφασης στα παρακάτω θέματα ημερήσιας διάταξης:

Ενημερώσεις- Ανακοινώσεις

ΘΕΜΑ 1°: Λήψη Απόφασης για την έκφραση γνώμης επί της Μελέτης Περιβαλλοντολογικών Επιπτώσεων που αναφέρεται στο έργο της δημιουργίας τεσσάρων λατομείων μαρμάρου στους χώρους ΛΧ1, ΛΧ2, ΛΧ3 και ΛΧ4, στη θέση Βαθεία Χούνη Άνω Ραπεντώσας της Δ.Κ. Διονύσου.

ΘΕΜΑ 2°: Λήψη Απόφασης για τις ενέργειες κατά της δημιουργίας λατομείων στο Πεντελικό όρος.

ΘΕΜΑ 3°: «Λήψη απόφασης περί της συναίνεσης του Δήμου για τη διόρθωση των στοιχείων του Εθνικού Κτηματολογίου στην οδό Ξενοφώντος της Δ.Κ Αγ. Στεφάνου.

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, δηλαδή σε σύνολο (9) μελών βρέθηκαν παρόντα τα παρακάτω (6) μέλη:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Φωτάκης Ιωάννης
2. Ράικος Δημήτριος
3. Κόκκαλης Εμμανουήλ
4. Κριεμάδης Στέφανος
5. Κουριδάκης Κωνσταντίνος

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Φώτος Βασίλειος
2. Ουσταμπασίδης Σταύρος
3. Πέππα Αγγελική
4. Παπαβασιλείου Χρήστος

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από την κα Τριανταφύλλου Ευτυχία Διοικητικό υπάλληλο του Δήμου Διονύσου.

ΘΕΜΑ 1ο: ΕΚΦΡΑΣΗ ΓΝΩΜΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΠΕ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 4 ΛΑΤΟΜΕΙΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΛΧ1, ΛΧ2, ΛΧ3 ΚΑΙ ΛΧ4, ΣΤΗ ΘΕΣΗ “ΒΑΘΕΙΑ ΧΟΥΝΗ ΑΝΩ ΡΑΠΕΝΤΩΣΑΣ ΤΗΣ Δ.Κ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ

Ο Πρόεδρος έθεσε υπόψη του σώματος την εισήγησή του, που έχει ως εξής:

ΚΕΦ. Α. ΓΕΝΙΚΑ

Ευθύς εξ αρχής να επισημανθεί και αυτή τη φορά, που επαναλαμβάνεται η προσπάθεια των επιχειρηματικών συμφερόντων να εγκαταστήσουν νέα λατομεία στο Πεντελικό, δεν συνιστά μόνον τεράστιο πρόβλημα για το Διόνυσο και την ευρύτερη περιοχή του Δήμου μας, αλλά και για ολόκληρο το Λεκανοπέδιο, επειδή πλήττεται και μάλιστα βάνουσα, το Πεντελικό ένα από τα τρία εμβληματικά όρη από τα οποία παίρνει ανάσες ζωής.

Αυτή η προσπάθεια η οποία όπως θα αποδειχθεί δεν είναι και νόμιμη, πρέπει πάσει θυσία να αποτραπεί, γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα πρόκειται για ένα ανοσιούργημα.

Παρά πέρα, πάλι αιφνιδιαστικά και εν μέσω θέρους, στα πλαίσια της διαδικασίας διαβούλευσης, μας διαβιβάσθηκε από τον κ. Πρόεδρο του Περιφερειακού Συμβουλίου, η ΜΠΕ ου αφορά το έργο της δημιουργίας 4 νέων λατομείων μαρμάρου, αυτή τη φορά, δήθεν (και θα το εξηγήσω), υπόγεια. Μια διαδικασία διαβούλευσης που απ’ ότι προκύπτει από τα συνημμένα έγγραφα έχει αρχίσει να εξελίσσεται από τον Ιανουάριο του 2023, για να έρθει να κλείσει εντός του Αυγούστου, **δηλ. εν μέσω διακοπών (!!!)**, όταν μάλιστα έχουν προηγηθεί καθαρές τοποθετήσεις για το θέμα της μη δημιουργίας νέων λατομείων στο Πεντελικό, όπως άλλωστε επιβάλλει το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αττικής (ν. 4277/2014-ΦΕΚ 156Α) και ο αρχαιολογικός νόμος (ν.3028/2002-ΦΕΚ 153Α):

- ο Της Κυβερνητικής πλευράς, όπως αυτή έχει εκφρασθεί με τις Δημόσιες τοποθετήσεις:
 - ο Του πρώην Υπουργού ΥΠΕΝ κ. Χατζηδάκη επί τόπου στο Πεντελικό (βλ. συν. 1).
 - ο Του πρώην Υπουργού ΥΠΕΝ κ. Σκρέκα και μάλιστα επανειλημμένα επί τόπου στο Πεντελικό (βλ. συν. 2) και αλλού, αλλά κυρίως στη Βουλή με αφορμή τη συζήτηση τον Μάρτι του 2023 του Σχεδίου Νόμου για τον εκσυγχρονισμό των “Διατάξεων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του φυσικού και χωροταξικού περιβάλλοντος”, απαντώντας σε βουλευτές της πλειοψηφίας, (βλ. συν. 3 και 4-Πρακτικά της Βουλής).
 - ο Του πρώην Υφυπουργού Δασών κ. Αμυρά.
 - ο Της Υπουργού Πολιτισμού κ. Λίνας Μενδώνη (βλ. συν. 5).σθεναρά, τόσο στη Βουλή σε απάντηση ερώτηση Βουλευτών, όσο και με την πρακτική που ακολούθησε με αφορμή την εισαγωγή του θέματος στο ΚΑΣ, σε ότι αφορά τη ΜΠΕ για τον λατομικό χώρο ΛΧ1 κατά την αρχική προσπάθεια της ‘ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ’ για λατομεία στο Πεντελικό , με αποτέλεσμα η σχετική Απόφαση να είναι ομόφωνα απορριπτική (βλ. συν. 6).
 - ο Όλων των Κοινοβουλευτικών κομμάτων, τα οποία με ερωτήσεις τους στη Βουλή, ανέδειξαν τις πτυχές αυτού του ανοσιουργήματος.

ΚΕΦ. Β. ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

I. Από τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.), προκύπτουν τα εξής:

1. Η ΜΠΕ αναφέρεται στο έργο της δημιουργίας 4 “Λατομείων Μαρμάρου” συνολικής έκτασης 40,4 στρεμ., υπόγεια αυτή τη φορά στη Βόρεια πλευρά της Πεντέλης και εντός της περιοχής των γνωστών από την αρχική προσπάθεια επιφανειακής εξόρυξης, της “ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ”, στους Λατομικούς Χώρους Λ.Χ. 1, ΛΧ2, ΛΧ3 ΚΑΙ ΛΧ3, συνολικής έκταση 803,75 στρεμ. στη θέση Βαθιά Χούνη άνω Ραπεντώσας της ΔΚ Διονύσου και σε χώρο ιδιοκτησίας του ελληνικού Δημοσίου (βλ. συνημμένο 10-χάρτη της περιοχής).

Εδώ επισημαίνεται το γεγονός ότι ενώ η εκμετάλλευση αφορά 40,4 στρεμ., ζητείται η ανεξέλεγκτη δέσμευση, μέσω μίσθωσης, 803, 75 στρεμμάτων.

Υπενθυμίζεται ότι τμήμα των ως άνω χώρων και ειδικά του ΛΧ1 εμβαδού 7,320 στρεμμ. βρίσκεται εντός των Διοικητικών ορίων του Δήμου Πεντέλης-Μελισσίων.

2. **Επιλεχθείσα μέθοδος εξόρυξης:** Θα διαμορφωθεί δίκτυο υπόγειων θαλάμων (20x20) m και στύλων (12x12) m, για την αντιστήριξη της οροφής των στοών. Η διαμόρφωση θα αρχίσει από το ανώτερο υψόμετρο του κάθε τομέα, με τομές βάθους 2m, πλάτους 8m και ύψους 5m. Σε κάθε υπόγειο λατομείο θα διανοιχθούν δύο στοές. Εισόδου (10X10) m. Για την προσπέλαση σε δύο εξ αυτών θα διανοιχθούν δυο φρέατα που θα φτάσουν μέχρι το κατώτατο υψόμετρο των στοών, συνολικής επιφάνειας περί τα 5 στρεμμ.

3. Ειδικότερα η εκμετάλλευση αφορά:

Στον ΛΧ1: Τη δημιουργία νέου “υπόγειου” νέου λατομείου στο δυτικό τμήμα του λατομικού χώρου σε έκταση 14,5 στρ. μεταξύ των απολύτων υψομέτρων Υ+905 έως Υ+885. Μετά το πέρας των εργασιών και την εξάντληση του μαρμαροφόρου κοιτάσματος, θα εγκαταλειφθεί ένα τελικό δάπεδο, στο απόλυτο υψόμετρο Υ+885, με θαλάμους 20x20m και στύλους 12x12m, ύψους 20m. Για την είσοδο στο λατομείο, θα διανοιχθούν δύο στοές.

Στον ΛΧ2: Τη δημιουργία νέου “υπόγειου” λατομείου στο νοτιοανατολικό τμήμα του λατομικού χώρου σε έκταση 10,6 στρ. μεταξύ των απολύτων υψομέτρων Υ+850 και Υ+830. Μετά την εξόφληση του μαρμαροφόρου κοιτάσματος προβλέπεται να εγκαταλειφθεί ένα τελικό δάπεδο, σε απόλυτο υψόμετρο Υ+830, με θαλάμους 20x20m και στύλους 12x12m, ύψους 20m.

Οι βαθμίδες που έχουν αναπτυχθεί στο κεντρικό και δυτικό τμήμα του χώρου των 212,9 στρ. δεν πρόκειται να επαναχρησιμοποιηθούν, θεωρούνται ως τελικές επιφάνειες.

Για την προσπέλαση του υπογείου αυτού θα διανοιχθούν δύο μικρές στοές από σημείο του υφιστάμενου δικτύου εσωτερικής προσπέλασης.

Στο τμήμα αυτό θα χρειασθεί η ανάπτυξη βαθμίδων εκμετάλλευσης - εξόρυξης μαρμάρων για τη διάνοιξη φρέατος έκτασης 2,1 στρεμ. , καθώς και η προετοιμασία επιφάνειας, όπου θα εγκατασταθεί ο σταθερός γερανός (derrick), για την εξυπηρέτηση των αναγκών του ΛΧ4.

Στον ΛΧ3: Τη δημιουργία νέου “υπόγειου” λατομείου στο δυτικό τμήμα του λατομικού χώρου σε έκταση 7,6 στρ. περίπου μεταξύ των απολύτων υψομέτρων Υ+650 και Υ+630. Στην τελική μορφή του χώρου, μετά την εξόφληση του μαρμαροφόρου κοιτάσματος θα εγκαταλειφθεί το τελικό δάπεδο, σε απόλυτο υψόμετρο Υ+630, με θαλάμους 20x20m και στύλους 12x12m, ύψους 20m. Επίσης

για την προσπέλαση στην είσοδο των στοών θα διανοιχθεί φρέαρ επιφάνειας 2,1 στρ. με τη μορφή κλειστής εκσκαφής ορθών διαδοχικών βαθμίδων μεταξύ των παραπάνω απολύτων υψομέτρων.

Στον ΛΧ4: Τη δημιουργία νέου “υπόγειου” λατομείου στο νοτιοδυτικό τμήμα του λατομικού χώρου σε έκταση 7,7 στρ. περίπου μεταξύ των απολύτων υψομέτρων Υ+832 και Υ+766. Στην τελική μορφή του χώρου, μετά την εξόφληση του μαρμαροφόρου κοιτάσματος θα εγκαταλειφθεί το τελικό δάπεδο, σε απόλυτο υψόμετρο Υ+766 με θαλάμους 25x25m και στύλους 12x12m, ύψους 20m. Από το ως άνω φρέαρ του ΛΧ2, θα εκκινήσει η διάνοιξη των στοών εισόδου έκτασης 5,6 στρ. περίπου στο υπόγειο,

Στον χώρο δεν υπήρξε στο παρελθόν καμία λατομική δραστηριότητα ή άλλη επέμβαση, πέραν του δρόμου εξωτερικής προσπέλασης, που εισέρχεται στο μέσον της πλευράς Δ-Ε των ορίων του.

Χάρης της περιοχής όπου θα αναπτυχθούν τα τέσσερα νέα λατομεία

4. Οι λατομικοί χώροι που αναφέρονται στη ΜΠΕ βρίσκονται:

- Νότια σε απόσταση περίπου 274μ (όριο ΛΧ4) και 590μ. (φρέαρ του ΛΧ3) από τον οικισμό Διονύσου – «περιοχή Νέα Αιολίς».
- Νοτιοδυτικά σε απόσταση 885μ. (όριο ΛΧ4) από τον οικισμό της Ραπεντώσας
- Εντός δημόσιων δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων
- Εντός αναδασωτέων εκτάσεων (αποφάσεις κήρυξης 3101/6-8-1982, 5174/29-12-1998 και 244/25-1-2002.

- Σε απόσταση 290μ από τα όρια του κηρυγμένου αρχαιολογικού χώρου Διόνυσου (ΦΕΚ 818B/1984 & ΦΕΚ 337Δ/2020).
- Βορειοανατολικά σε απόσταση 291μ από τα όρια του αρχαιολογικού χώρου “Σπηλαίο Νταβέλη και των αρχαίων Λατομείων Πεντέλης” (ΦΕΚ 265/Β/1957, 673B/1990, 810B/1990 & 78B/1991).
- Νοτιοανατολικά σε απόσταση 4,7χλμ από τον αρχαιολογικό χώρο λόφου «Καστράκι»(ΦΕΚ 593ΑΑΠ/2010).
- Ανατολικά της ψηλότερης κορυφής του (Πυργάρι με Υ+1109μ.), από το υψόμετρο Υ+984μ, μέχρι το Υ+770 μ. και σε απόσταση μόλις 250 μέτρα από την κορυφή εκτείνεται ο χώρος Λ.Χ. 1. Δηλ. το νότιο τμήμα του χώρου, δηλ. το ψηλό τμήμα, είναι μόλις 125 μέτρα χαμηλότερα από την ως άνω κορυφή Πυργάρι (βλ. συνημμένο 1-χάρτη της περιοχής).
- Στο συντριπτικό μέρος της, εντός των ορίων του καταφυγίου άγριας ζωής του Δημοσίου Δάσους Ραπεντώσας (ΦΕΚ 689B/1976).
- Βρίσκεται εντός αναδασωτέας περιοχής βάσει αποφάσεων ετών 1982, 1998 και 2010.
- Βρίσκεται εντός της περιοχής που προστατεύεται από το Διάταγμα του Πεντελικού και εντός της ζώνης Ε με “λατομική χρήση” (βλ. ειδικό σχόλιο στο εδάφ. 6 του Κεφ. Β. Σχόλια).

5. Οι λατομικοί χώροι που αναφέρονται στη ΜΠΕ, θα αναπτυχθούν εντός αναδασωτέας έκτασης (βλέπε συν. 7-ενημερωτικό σημείωμα κ. Χαροκόπου).

Στη Μ.Π.Ε. αναφέρεται (σελ. 5-7 και 5-8) ότι οι σχεδιαζόμενοι λατομικοί χώροι βρίσκονται σε περιοχή, η οποία έχει κηρυχθεί μεν αναδασωτέα, αλλά ότι η αναδάσωση θα πρέπει να ανακληθεί δυνάμει της παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018. Η συγκεκριμένη άποψη ερείδεται σε εσφαλμένη νομική και πραγματική βάση. **Συγκεκριμένα:**

Η παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018 προβλέπει τα εξής: «Σε περίπτωση απώλειας της δασικής βλάστησης λατομικών περιοχών που έχουν καθοριστεί μέσα σε δάση ή δασικές εκτάσεις, λόγω πυρκαγιάς, παράνομης υλοτομίας ή άλλης αιτίας, που επισυνέβη μετά την έκδοση της απόφασης καθορισμού τους, ο καθορισμός της λατομικής περιοχής και η εκμετάλλευση του λατομείου δεν τίγονται από την κήρυξη της αναδάσωσης. Αποφάσεις κήρυξης αναδάσωσης, πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής, διοικητικές ποινές προστίμων ή ειδικής αποζημίωσης που έχουν εκδοθεί σε βάρος λατομικών περιοχών του προηγούμενου εδαφίου ανακαλούνται υποχρεωτικά με πράξη του αρμοδίου οργάνου».

Συγκεκριμένα, τμήμα των επίμαχων εκτάσεων περιλαμβάνονται στο περίγραμμα της υπ’ αριθμ. 3101/06.08.1982 αποφάσεως κηρύξεως αναδασώσεως του Νομάρχη Ανατολικής Αττικής (αργότερα το έτος 1992, αυτή ανακλήθηκε), της υπ’ αριθμ. 5178/29.12.1998 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής περί κηρύξεως εκτάσεων ως αναδασωτέων και της υπ’ αριθμ. πρωτ. 244/25.01.2010 όμοιας αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής.

Όμως, με το π.δ. για την προστασία του Πεντελικού του 1988 **δεν καθορίζεται λατομική περιοχή**, όπως απαιτείται ως προϋπόθεση της παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018. Όπως αναφέρεται αναλυτικά στο επόμενο εδάφιο 9 του παρόντος, με το εν λόγω π.δ. είχε επιτραπεί κατ’ εξαίρεση η συνέχιση λειτουργίας ορισμένων ήδη υφισταμένων και λειτουργούντων λατομείων μαρμάρου

εντός της ζώνης E και η συγκεκριμένη ρύθμιση εν ουδεμία περιπτώσει δύναται να εξομειωθεί με καθορισμό λατομικής περιοχής.

Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εφαρμοσθεί η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018, για όλους τους παραπάνω λόγους, και **δεν είναι** υποχρεωτική η ανάκληση των Αποφάσεων αναδάσωσης ακόμη και των μεταγενέστερων του εν λόγω πδ προστασίας του Πεντελικού στη συγκεκριμένη θέση.

Συμπερασματικά: Οι εξεταζόμενες δραστηριότητες δεν μπορούν να αναπτυχθούν στην συγκεκριμένη περιοχή, επειδή έχει κηρυχθεί αναδασωτέα.

6. Περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Από τη ΜΠΕ προκύπτουν οι ακόλουθες επιπτώσεις - επιβαρύνσεις:

- Από την τοποθέτηση 2 σταθερών γερανών (derrick 60HP έκαστος (1 στον ΛΧ3 και 1 στον ΛΧ4), εκ των οποίων ομολογείται ότι αυτός που θα εξυπηρετεί τον ΛΧ4, θα είναι ορατός από τον οικισμό Διονύσου (οικοδ. Συνεταιρισμός Νέα Αιολίς), καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών.
- Από τη διάνοιξη γεώτρησης σε θέση πλησίον της επαφής μαρμάρου και σχιστόλιθου, καθώς υπάρχει εκεί μικρή πηγή κοντά στον ΛΧ3.
- Από τη διάνοιξη 8 στοών 10Χ10 m για την είσοδο στα υπόγεια λατομεία (δύο ανά υπόγειο) που θα αποτελούν την είσοδο του εκάστοτε υπογείου εκμετάλλευσης (οι δύο μέσω φρεατίων
- Από τη διάνοιξη 2 φρεατίων για την είσοδο σε δύο από τις παραπάνω στοές , συνολ. Επιφάνειας 5 στρεμμ.
- Από το γεγονός ότι, ενώ γίνεται αναφορά σε χρήση σύγχρονου εξοπλισμού, απαριθμούνται μηχανήματα 30 – 40 ετών (Cat 345B, Cat 988B), με ότι αυτό συνεπάγεται για το περιβάλλον.
- Από την υπέρβαση του ανώτατου, σύμφωνα με την ΜΠΕ, ορίου θορύβου, των 55dB(A) Leq:
 - **Στο όριο του Ρ.Σ. του Διονύσου, το οποίο απέχει μόλις 274μ. από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου το επίπεδο του θρύβου, υπολογίστηκε στα 56db (A) Leq.**
 - Ακόμη υπολογίσθηκε:
 - ✚ Στην πλησιέστερη σήμερα, κατοικία του οικισμού Διονύσου, επί της οδού Λιαίου, σε απόσταση 420μ, από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου υπολογίσθηκε στα 53dB(A) Leq, δηλ. κοντά στο όριο.
 - ✚ Στον οικισμό Ραπεντώσας σε απόσταση 885μ, από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου υπολογίσθηκε, στα στα 46dB(A) Leq, δηλ. και πάλι πολύ κοντά στο ανώτατο παραπάνω όριο.

Να επισημανθεί δε και να ληφθεί σοβαρά υπόψη, ότι οι εν λόγω μετρήσεις επειδή ενέχουν και χαρακτήρα προεκτιμήσεων βάσει παραδοχών, κάλλιστα μπορεί να αμφισβητηθεί η ορθότητα των παραδοχών και επομένως, κατά προέκταση και τα αποτελέσματα των υπολογισμών.

Επίσης να επισημανθεί ότι το σωμα της ΜΠΕ διαπερνάται από τη γενική διατύπωση, για κάθε επί μέρους θέμα όπως εν προκειμένω το περιβαλλοντικό, που βέβαια έχει την αξία ευχής, ότι θα

ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την όσο δυνατόν μικρότερη όχληση από τον θόρυβο, καθώς και την αντιμετώπιση των όποιων προβλημάτων προκύψουν.

- Από την παραμονή σε ξεχωριστό σωρό εντός του ενιαίου χώρου, για 34 χρόνια, ποσοτήτων φυτικής γης που θα προκύψουν από τις προπαρασκευαστικές εργασίες στα μέτωπα των στοών και στις θέσεις διάνοιξης των φρεάτων, για να χρησιμοποιηθούν κατά το στάδιο της μελλοντικής αποκατάστασης.

-
- Από την κατάληψη βλάστησης 3,7στρ.
 - Από την ασφαλτόστρωση του υφιστάμενου από παλαιές εκμεταλλεύσεις, λατομικού δικτύου και την παραμονή του έτσι επί τουλάχιστο 34 χρόνια.
 - Από την κυκλοφοριακή επιβάρυνση του βασικού οδικού δικτύου της περιοχής από τη μεταφορά ογκομαρμάρων και στείρων και συγκεκριμένα στη διαδρομή μήκους περί τα 10, 5 χιλ , Λ. Διονύσου – Λ. Μαραθώνος – Λ. Κηφισού (περιοχή Αγ. Στεφάνου - Κρυονερίου), - Εθνική οδός, οδκό δίκτυο που είναι ήδη κορεσμένο και η οποιαδήποτε περαιτέρω επιβάρυνση του με την κυκλοφορία μεγάλων μεταφορικών μέσων – φορτηγών, θα καταστεί αδιάβατο.

7. Έρευνα – συντελεστής αποληψιμότητας – στοιχεία κοιτάσματος (βλ και Υποκεφ II, Κεφ. Β – Γνώμη εμπειρογνομώνων).

Από την ΜΠΕ προκύπτει ότι δεν έγινε έρευνα, ειδικά για την παρούσα περίπτωση των υπόγειων λατομείων. Υπενθυμίζεται ότι οι εκδοθείσες άδειες ερευνών αφορούσαν απλή Επισκόπηση και Γεωλογική Χαρτογράφηση. Στην ΜΠΕ, υπάρχει η απλή γενική αναφορά, ότι τα αποτελέσματα κρίθηκαν ικανοποιητικά και ενθαρρυντικά για την εκμετάλλευση του μαρμαροφόρου κοιτάσματος. Στη μελέτη επίσης αναφέρεται ότι θα πραγματοποιηθούν γεωτρήσεις πυρηνοληψίας εκ των υστέρων και για την ορθή προσβολή του κοιτάσματος, χωρίς όμως καμιά όμως σχετική ενέργεια κατά τη φάση των ερευνητικών εργασιών.

Η ΜΠΕ, παρά την ελλιπή έρευνα και την ομολογία'' ότι στην περιοχή μελέτης υφίσταται έντονος τεκτονισμός, με άφθονα ρήγματα, μικροπτυχώσεις, ενώ οι σιπολινικές ενστρώσεις περιορίζουν την ποσότητα των υγιών εξορυξίμων όγκων μαρμάρου'', εν τούτοις επανέρχεται στη γενική αναφορά ότι πρόκειται για μάρμαρα καλής ποιότητας. Ότι αυτά γενικά εντοπίζονται στο κέντρο περίπου της ενιαίας λατομικής ζώνης, ενώ αναφέρεται και αναλυτικά για κάθε χώρο και συγκεκριμένα:

Ότι εντοπίζεται μαρμαρικό κοίτασμα, ενιαίο και συμπαγές σε ένα πάχος μέχρι 100 m για τους ΛΧ1 και ΛΧ2, 80 m με μικρές τεκτονικές διαταραχές, για το ΛΧ3 και 60 m επίσης με μικρές τεκτονικές διαταραχές, για το ΛΧ4, ορίζοντας ακριβώς και τα υψόμετρα, που απαντάται το κοίτασμα και ότι αυτά επαρκούν για την απρόσκοπτη λειτουργία του λατομείου για 34 χρόνια, χρόνος που υπερκαλύπτεται από την συνολική διάρκεια της μίσθωσης''.

Και σπεύδει να εκτοξεύσει το συντελεστής αποληψιμότητας, από το αρχικό 0,05 της επίγειας εξόρυξης στο 0,15 της υπόγειας και βέβαια, κατά την προαναφερθείσα προσφιλή πρακτική του, ο μελετητής, να δηλώσει ότι ''εάν μετά την εκκίνηση των εξορυκτικών εργασιών προκύψει άλλος συντελεστής, που διαφοροποιεί σημαντικά τα αποθέματα μαρμάρων της περιοχής ή/και άλλα στοι-

χεία της εκμετάλλευσης του λατομείου, **τότε η εταιρεία θα επανέλθει με Φάκελο τροποποίησης της παρούσας περιβαλλοντικής μελέτης** (!!!).

Να επισημανθεί δε το γεγονός που πάντα ισχύει στην πράξη, ότι αν για κάποιους λόγους οι ρυθμοί κατανάλωσης του μαρμαροφόρου κοιτάσματος μεταβληθούν, αντιστρόφως ανάλογα θα μεταβληθεί και ο χρόνος ζωής της λατομικής εκμετάλλευσης και αντίστοιχα η παύση λειτουργίας του λατομείου.

Και καταλήγει η ΜΠΕ σε ότι αφορά τα συνολικά αποθέματα των παραγομένων πρώτων υλών, ότι θα ανέρχονται:

- Για το μάρμαρο: 105.000 m³, με ετήσιο και ημερήσιο ρυθμό εξόρυξης - παραγωγής, 3.000 m³
- Για τα επιπλησμένα στείρα: 835.158,94m³, με ημερήσιο ρυθμό εξόρυξης – παραγωγής, 108 m³.

Οι ποσότητες αυτές, μετά τα παραπάνω που εκτέθηκαν αμφισβητούνται έντονα και επομένως και η βιωσιμότητα της επίμαχης εκμετάλλευσης.

8. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ (βλ και Υποκεφ ΙΙ, Κεφ. Β – Γνώμη εμπειρογνομώνων).

Σύμφωνα με την ΜΠΕ:

Η αποκατάσταση των λατομικών χώρων θα αρχίσει με την παύση των εργασιών εξόρυξης, δηλ. κατ' ελάχιστον μετά από 34 χρόνια και θα αφορά την δενδροφύτευση των εκτάσεων μπροστά από την είσοδο των στοών των ΛΧ1 και ΛΧ2, στην φυτοτεχνική αποκατάσταση των βαθμίδων των φρεάτων των ΛΧ3 και ΛΧ4 και στην φύτευση δέντρων στις οδούς εσωτερικής προσπέλασης σε όλο το μήκος τους. Επίσης θα πραγματοποιηθούν εργασίες αποκατάστασης/αναδάσωσης των όμορων χώρων των παλαιότερων λατομεύσεων και παλαιών αποθέσεων στείρων υλικών σε επιφάνεια 210 στρεμμ.

Ειδικά σε ότι αφορά το θέμα της αποκατάστασης των παλιών εγκαταλελειμμένων λατομικών επεμβάσεων: Αυτές εμφανίζουν με την μορφή βαθμίδες με κεκλιμένα μέτωπα κυμαινόμενου ύψους από 5 έως 65 μ. σε διάφορες θέσεις εντός του ενιαίου λατομείου των 803,75 στρ. Οι βαθμίδες αυτές πρέπει, κατά την ΜΠΕ, να διαμορφωθούν κατάλληλα σε μικρότερες βαθμίδες ύψους 5 μ - 10 μ. και να ακολουθήσουν οι εργασίες αποκατάστασης.

Αυτά κατά την ΜΠΕ, μπορεί να γίνουν:

- **Είτε με διαίρεση των παλαιών υψηλών μετώπων** (έως 65μ.) σε μέτωπα ύψους έως 10μ, **με επέμβαση και εξόρυξη τμήματος** των υψηλών μετώπων ώστε να αποκτήσουν το επιθυμητό ύψος.
- **Είτε με πλήρωση (μπάζωμα) του κενού** από στείρα υλικά και διαμόρφωση βαθμίδων, ύψους μετώπων 10μ.

Στην παρούσα περίπτωση (!!!) η ΜΠΕ επιλέγει τη δεύτερη μέθοδο, δηλ. η διαίρεση των υψηλών μετώπων να γίνει με μπάζωμα του κενού από τα παλιά, υπάρχοντα εντός του χώρου στείρα υλικά και από τα νεοπαραγόμενα στείρα από τις εργασίες εκμετάλλευσης. Προσδιορίζει δε τον απαιτούμενο όγκο στείρων, για τη δημιουργία των τεχνητών βαθμίδων, ότι ανέρχεται στα 348.160 κ.μ και με το δεδομένο ότι υπάρχουν στο χώρο στείρα, από τις παλαιές λατομεύσεις, όγκου 100.000 κ.μ.

θα απαιτηθεί επί πλέον ποσότητα στείρων της τάξεως των 250.000 κ.μ. τα οποία θα καλυφθούν από τα νεοπαραγόμενα της νέας εκμετάλλευσης.

Σε ότι αφορά τα προαναφερθέντα απαιτούμενα στείρα:

- **Τα προερχόμενα από τις παλαέςν λατομέυσεις:** Υπάρχουν σωροί τέτοιων υλικών σε διάφορες θέσεις στους λατομικούς χώρους ΛΧ1 και ΛΧ2. Οι σωροί αυτοί ύψους έως 50μ κατά την ΜΠΕ, έχουν σχηματισθεί από τα όμβρια νερά, που έχουν παρασύρει τα εγκαταλελειμμένα υλικά. Εκτιμάται δε ότι η συνολική ποσότητα αυτών ανέρχεται σε 100.000 κ.μ. και η κατανομή τους στους παραπάνω δύο λατομικούς χώρους θεωρείται ισομερής.
- **Τα προερχόμενα από τις νέες λατομέυσεις:** Αυτά πρέπει να είναι όγκου 250.000 κμ και η ΜΠ περιέχει υπολογισμούς για τον χρόνο που χρειάζεται, για την παραγωγή της ποσότητας των στείρων σε σχέση πάντα με τους ρυθμούς παραγωγής των. Προκύπτει λοιπόν ότι απαιτούνται **αντίστοιχα, για τους ΛΧ1, ΛΧ2 και ΛΧ3: 20 έτη, 16 έτη και 3 χρόνια.**

Συμπερασματικά:

- Κατά την ΜΠΕ οι αποκαταστάσεις θα αρχίσουν μετά το πέρας της εκμετάλλευσης που κατ'ελάχιστον θα φτάσει τα 34 χρόνια και μπορεί μέχρι τα 70 με βάση το λατομικό νόμο.
- Ταυτόχρονα σύμφωνα με τα παραπάνω, κατά την ΜΠΕ, θα απαιτηθούν ακόμη και 20 χρόνια, προκειμένου να παραχθούν στείρα για την αποκατάσταση πχ. του ΛΧ1. Το γεγονός αυτό θα θέσει εν αμφιβόλω ακόμη και την βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης, αφού ο όγκος των στείρων που θα μεταφέρεται στα Μέγαρα θα είναι μικρότερος κατά 250.000 κμ, όγκος που μπορεί να είναι ακόμη μεγαλύτερος, λόγω του προεκτιμητικού χαρακτήρα των όποιων υπολογισμών, οι οποίοι σε κάθε περίπτωση, είναι δύσκολο να ελεγχθούν. Πρόκειται για μια μεγάλη αντίφαση της ΜΠΕ, η οποία σε πλήθος άλλων σημείων, βασιζεί τους υπολογισμούς της, στο ότι όλη τη παραγόμενη ποσότητα στείρων μεταφέρεται στα Μέγαρα.
- Η άρση της αντίφασης, μπορεί να γίνει με την αλλαγή της μεθόδου δημιουργίας των βαθμίδων αποκατάστασης, μέσω δηλ. εξορύξεων (γι αυτό άλλωστε, η παραπάνω πρωτοφανής αναφορά **“στην παρούσα περίπτωση” (!!!). Στην περίπτωση αυτή δηλ. θα έχουμε υποκρυπτόμενη ανοικτή εξόρυξη, άλλως σε κάθε περίπτωση τίθεται θέμα βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης και εγκατάληψης της, με το γεγονός αυτό να επιτείνεται και από το υπέρμετρο κόστος μεταφοράς** (βλ. Κεφ. ΙΙ του παρόντος).
- Ποσότητες φυτικής γης που θα προκύψουν από τις προπαρασκευαστικές εργασίες στα μέτωπα των στοών και στις θέσεις διάνοιξης των φρεάτων για την προσπέλαση στα υπόγεια των ΛΧ3 και ΛΧ4, θα συλλεχθούν σε ξεχωριστό σωρό εντός του ενιαίου χώρου, για διάστρωση κατά το στάδιο της μελλοντικής αποκατάστασης.
- Πάλι υπάρχει η γενική αναφορά ότι πολλά μέτρα δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθούν ποσοτικά στην παρούσα φάση και ότι αυτά θα εξειδικευτούν στο Σχέδιο Περιβαλλοντικής Διαχείρισης που θα συνταχθεί αναλυτικά για την κατασκευή και λειτουργία των έργων, και θα συνοδεύει την ΑΕΠΟ, δηλ., και εδώ έχουμε τη γνωστή ευχή παραπομπής των προβλημάτων στο αόριστο μέλλον..

9. Οι προβλέψεις του πδ Προστασίας του Πεντελικού σε σχέση και με το Ρυθμιστικό σχέδιο της Αττικής (βλ. και συν. 7 - ενημερωτικό σημείωμα δικηγόρου κ. Χαροκόπου):

Η ΜΠΕ ερμηνεύει κατά το δοκούν και αυτή τη φορά, τα αναφερόμενα στο πδ προστασίας του Πεντελικού (ΦΕΚ Δ'755/21.10.1988 «Καθορισμός ζωνών προστασίας του όρους Πεντέλη, χρήσεων και όρων δόμησης», αναφέροντας τα εξής:

- Τα υπό μελέτη λατομεία βρίσκονται σε «θεσμοθετημένη ζώνη παραγωγικών δραστηριοτήτων» καθώς σύμφωνα με το παραπάνω πδ, βρίσκονται εντός της ζώνης Ε «ζώνη λατομικής χρήσης» υποπεριοχή Ε4, συνδέοντας την συγκεκριμένη διάταξη με την με τις κατευθύνσεις του ΡΣΑ.
- Δεν θα είναι η πρώτη φορά που θα λειτουργήσουν λατομεία στην συγκεκριμένη Ζώνη και ότι πρόκειται **για ανανέωση υφιστάμενης άδειας και επαναλειτουργίας λατομείων**, που λειτουργούσαν στην ίδια ακριβώς θέση και είχαν εκδοθεί για αυτά 4 περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις με ισχύ μέχρι και τις 31/12/2002.

Με τις αναφορές αυτές στη ΜΠΕ, καταβάλλεται προσπάθεια να παρακαμφθεί και να αλλοιωθεί το πνεύμα των σχετικών διατάξεων του πδ. Και όμως η πραγματικότητα έχει ως εξής:

- **Το γράμμα της σχετικής διάταξης του πδ:** “Η ζώνη λατομικής χρήσης αποτελείται από τις περιοχές των λειτουργούντων λατομείων μαρμάρου”.
- **Η ουσία της σχετικής διάταξης του πδ:** Ο Νομοθέτης ήθελε προφανώς να προστατεύσει την περιοχή, συγχρόνως όμως ήθελε να κατοχυρώσει τα λειτουργούντα, τότε (1988), λατομεία και μόνον αυτά, για να μην δημιουργήσει από τη μια μέρα στην άλλη προβλήματα σε εργαζόμενους και επιχειρήσεις. Είναι ακατανόητο να διανοηθεί κανείς ότι αναγνωρίζοντας η Πολιτεία τη σημασία του ορεινού όγκου της Πεντέλης, θα επέτρεπε για πάντα χρήσεις που αντίκεινται σε κάθε έννοια προστασίας.
- **Η απόδειξη της ουσίας αυτής:**
 - Οι ακολουθούμενες πρακτικές της Διοίκησης, δηλ. να μην ανανεώνεται καμιά άδεια επίμαχης λατομικής εκμετάλλευσης μετά τη λήξη της, με συνέπεια τα επίμαχα λατομεία να παραμείνουν ανενεργά από το 1990 κι εντεύθεν, δηλ. πάνω από τριάντα χρόνια ανενεργά.
 - Ειδικά, σε ότι αφορά το λατομείο των “Ελληνικών Μαρμάρων”, που ως γνωστόν καταλαμβάνει μεγάλο τμήμα των επίμαχων λατομικών χώρων, όχι μόνον δεν ανανεώθηκε η λατομική άδεια, αλλά ήδη από το 2008 κινήθηκαν οι διαδικασίες ανάπλασης του (βλ. συνημμένα 8 και 9-έγγραφα Οργανισμού Αθήνας).

Ειδικότερα σε ότι αφορά το ΡΣΑ, Η ΜΠΕ αναφέρει ότι:

- Το νέο ΡΣΑ που επέχει ταυτόχρονα και θέση Περιφερειακού Χωροταξικού Πλαισίου Αττικής, σύμφωνα με την παρ. 8α του άρθρου 6 του ν.4269/2014 (Α' 142) και ειδικά στη Χωρική Υποεπικυρία Βόρειας Αττικής όπου ανήκει και η επίμαχη περιοχή, επιτρέπει σε ότι αφορά τις γενικές προβλέψεις του, τέτοιου είδους δραστηριότητες. Παραθέτει δε για το σκοπό αυτό τις γενικές προβλέψεις περί χωροθέτησης παραγωγικών δραστηριοτήτων στην περιοχή και μάλιστα σε μια περιοχή που βρίσκεται βιομηχανικών εγκαταστάσεων (Κρουονέρι, Άγιος Στέφανος, Άνοιξη). Και συνδυάζει αυτές τις γενικές αναφορές με τις υποτιθέμενες για την περίπτωση, προαναφερθείσες διατάξεις του παραπάνω πδ προστασίας για λατομικές χρήσεις στη Ζώνη Ε.

Όμως η ΜΠΕ παραλείπει τεχνηέντως:

- Να αναφερθεί στις συγκεκριμένες και ρητές απαγορευτικές διατάξεις, για την περίπτωση του αιτούμενου σήμερα χώρου των «λειτουργούντων το 1988, λατομείων» τα οποία έχουν καταστεί ανενεργά, από το 1990 και εντεύθεν και παρά τις υπερδεκαετείς προσπάθειες των τότε επιχειρηματιών, ουδέποτε οι σχετικές άδειες ανανεώθηκαν. Αντίθετα, εκδόθηκαν έγγραφα, με ρητή απαγόρευση των λατομείσεων (βλ. συ. 11 – Η υπ’ αριθμ. 2864/2004 Απόφαση Νομάρχη Αν. Αττικής για τους όρους μόνον λειτουργίας σπαστηριοτριβείου).
Οι απαγορευτικές διατάξεις. του ΡΣΑ (ν.4269/2014), που αναφέρονται τόσο στο σώμα του νόμου, όσο και στα συνοδευτικά παραρτήματα του **και οι οποίες καθιστούν μη νόμιμη την ενδεχόμενη επαναλειτουργία ανενεργών και βέβαια νέων λατομείων, σταχυολογικά, έχουν ως εξής:**
 - a. **Μέρος του Στρατηγικού Προγράμματος Προστασίας και Διαχείρισης του Αττικού Τοπίου** «...είναι **η ανάκτηση και διαχείριση ανενεργών λατομείων** και πρώην ΧΑΔΑ, με την αποκατάσταση του τοπίου και την απορρύπανση του περιβάλλοντος, με στόχο την απόδοσή τους ως χώρων αναψυχής, πολιτισμού και αθλητισμού.» (αρ.22, παρ.1 και 4).
 - b. **«Ολοκληρώνεται το πρόγραμμα ανάκτησης και διαχείρισης ανενεργών λατομείων και πρώην Χώρων Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων (ΧΑΔΑ), με στόχο την αξιοποίησή τους με όρους βιώσιμης χωρικής ανάπτυξης.»** (άρ. 18, παρ.1γ),
 - c. **Ο Ορεινός όγκος Πεντέλης «...χαρακτηρίζεται ως Περιφερειακό Πάρκο ... για τη διασφάλιση της απόλυτης προστασίας των φυσικών οικοσυστημάτων, και διαμορφώνεται σε έναν υπερτοπικό πόλο αναψυχής και πολιτισμού, με την ανάδειξη των αρχαίων λατομείων, την αποκατάσταση και ανάδειξη του τοπίου, την προστασία των αρχαιολογικών χώρων.»** (παράρτημα VII, άρθρο 18, παρ.2),
 - d. **Προσδιορίζεται το «Μητροπολιτικό Πάρκο Αρχαίων Λατομείων Πεντέλης: Πόλος πολιτισμού, αναψυχής, στη ζώνη προστασίας του Πεντελικού Όρους.»** (παράρτημα VII, άρθρο 18, παρ.4, II),
 - e. **Πρωωθείται ο «Τουρισμός φύσης – ήπιος ορεινός τουρισμός» με τη δημιουργία διαδρομών, δραστηριοτήτων και δικτύου μονοπατιών στους ορεινούς όγκους της Αττικής και «σε ενδιαφέρουσες περιβαλλοντικά ή αρχαιολογικά περιοχές, όπως τα αρχαία λατομεία Πεντέλης»** (παράρτημα XIII, άρθρο 28, παρ.2).

Η ΜΠΕ επίσης παρακάμπτει τα γεγονότα:

- Ότι η εξόρυξη θα γίνει σε νέες αδιατάρακτες μέχρι σήμερα θέσεις (πλην αυτής στο ΛΧ3), με παρθένα βλάστηση, που ενισχύει ότι επίμαχη περίπτωση αφορά νέα λατομεία.
- Ότι η απορριπτική Απόφαση του ΚΑΣ (βλ. συν 6), καθώς και οι γνωμοδοτήσεις των Αρχαιολογικών Υπηρεσιών που προηγήθηκαν, βασίσθηκαν, πέραν από τα κάθε αυτά πολιτιστικά προβλήματα που προκύπτουν από την ενδεχόμενη λατομική εκμετάλλευση και στις εν λόγω απαγορευτικές διατάξεις του ΡΣΑ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τα παραπάνω σαφώς προκύπτει ότι η ΜΠΕ αφορά 4 νέα λατομεία στο Πεντελικό και επ’ ουδενί λειτουργούντα, η δημιουργία των οποίων αντίκειται στις σχετικές απαγορευτικές διατάξεις του ΡΣΑ, που σε κάθε περίπτωση αποτελεί το υπερκείμενο νομοθετικό πλαίσιο, χωροταξικών και πολεοδομικών ρυθμίσεων που διέπουν την περιοχή μελέτης, όπως παραδέχεται και η ΜΠΕ.

10. Οι διατάξεις του Αρχαιολογικού νόμου (βλ. και συν. 7 - ενημερωτικό σημείωμα δικηγόρου κ. Χαροκόπου):

Σε σχέση με το ζήτημα αυτό η ΜΠΕ αναφέρεται αναλυτικά:

- Στους πλησιέστερους προς τους επίμαχους λατομικούς χώρους, Αρχαιολογικούς χώρους, καθώς και στις Αποφάσεις κήρυξης των (το Ιερό του Διονύσου, το ιδιαίτερο φυσικού κάλλους Σπήλαιο του Διονύσου, τον προϊστορικό οικισμό στη γύρω περιοχή σε ακτίνα 200μ. και σε άλλες αρχαιότητες (ταφικοί περίβολοι, τάφοι, κλπ) που έχουν επισημανθεί σε διάφορα σημεία της περιοχής, τον **αρχαιολογικό χώρο λόφου “Καστράκι”, Αρχαιολογικός χώρος λόφου “Σπηλαιίου Νταβέλη και αρχαία Λατομεία Πεντέλης”**).
- Στις αποστάσεις των επίμαχων λατομικών χώρων, από τα όρια των αρχαιολογικών χώρων:

Λατομικός χώρος	Απόσταση από		
	ΑΧ Διονύσου	ΑΧ Λόφου Καστράκι	ΑΧ Σπηλαιίου Νταβέλη
ΛΧ1	1.055μ	4,4χλμ	291μ.
ΛΧ2	695μ.	4,4χλμ	566μ.
ΛΧ3	290μ	4,7χλμ	947μ.
ΛΧ4	290μ	4,9χλμ	902μ.

- Στις αρνητικές γνωμοδοτήσεις των αρμόδιων αρχαιολογικών Υπηρεσιών σε ότι αφορά την ΜΠΕ που αφορούσε την επίγεια εκμετάλλευση του ΛΧ 1 (ΕΦΑ Ανατολικής Αττικής, εφορείας Παλαιοανθρωπολογίας και Σπηλαιολογίας, την ομόφωνη Απόφαση του ΚΑΣ.

Επαναλαμβάνεται δε κουραστικά στη ΜΠΕ, ότι η αίτηση αφορά ανανέωση άδειας λατομείων που λειτουργούσαν στην ίδια ακριβώς θέση (!!!), για να καταλήξει στη συνέχεια, ότι “οι εκμεταλλεύσεις θα είναι στο σύνολό τους υπόγειες, δεν θα βρίσκονται σε οπτική επαφή με τους πλησιέστερους αρχαιολογικούς χώρους (ΑΧ Διονύσου και ΑΧ Σπηλαιίου Νταβέλη) και επιπλέον λόγω της υπόγειας δραστηριότητας, χωρίς την χρήση εκρηκτικών, δεν δύναται καθ’ οποιονδήποτε τρόπο να προκαλέσουν βλάβες ή και υποβάθμιση του περιβάλλοντος χώρου”.

Προφανώς όμως παραλείπει η ΜΠΕ να αναφερθεί στο γεγονός ότι οι σπουδαίοι αρχαιολογικοί χώροι της περιοχής τελικά πλήττονται βάνουσα από την όλη δραστηριότητα που σε κάθε περίπτωση υποβαθμίζει το περιβάλλον, όπως:

- Ότι το Πεντελικό, θα περιμένει τουλάχιστον για 34 χρόνια που μπορούν να φτάσουν **ακόμη και τα 70 (!!!)**, να ολοκληρωθεί η επίμαχη εκμετάλλευση, για να αρχίσει η αποκατάσταση του τοπίου, παραμένοντας κατακρεουργημένο από τις παλαιότερες εκμεταλλεύσεις, την ώρα μάλιστα που επί τέλους, έχουν αρχίσει συστηματικές ενέργειες αποκατάστασης του τοπίου, με αναπλάσεις κλπ,της Πολιτείας, όπως αυτή εκφράζεται δια των αρμοδίων Υπουργείων Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, του Δήμου, καθώς και του ΣΠΑΠ, για υλοποίηση προγραμματισθεισών ή υπό προγραμματισμό δράσεων αναπλάσεων τοπίου και εξωκλησίων του Πεντελικού, αναβίωσης του υφιστάμενο δικτύου περιπατητικών διαδρομών το οποίο μάλιστα διέρχεται από την καρδιά των επίμαχων λατομικών χώρων, την επέκταση του MASTER PLAN της νότιας πλευράς και στη Βόρεια πλευρά του Πεντελικού κλπ (βλ. Κεφ. Β, Υποκεφ. ΙΙΙ).

- Ότι θα ασφαλτοστρωθούν πολλά χιλιόμετρα λατομικού οδικού δικτύου στο Πεντελικό και αντίστοιχα θα κυκλοφορούν βαριά οχήματα, παράγοντας θόρυβο και σκόνη, παρά την ωραιοποιημένη κατάσταση που παρουσιάζεται.
- Ότι θα είναι ορατός τουλάχιστον όπως ομολογείται ο ένας εκ των δύο τεράστιων γερανών.

Εξάλλου, ισχύουν τα προαναφερθέντα στο εδάφιο 7 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, ότι δηλ. πρόκειται για λατομεία ανενεργά ήδη από το 1990 και συνεπώς οι προτεινόμενες εκμεταλλεύσεις αφορούν την αδειοδότηση νέων λατομείων που ρητά απαγορεύεται από το ΡΣΑ. Επισημαίνεται δε ότι στις διατάξεις του ΡΣΑ, μεταξύ των άλλων, βασίσθηκε και η ομόφωνα απορριπτική Απόφαση του ΚΑΣ μ (βλ. συν. 6), με αφορμή την συζήτηση της ΜΠΕ για τον ΛΧ1.

Συμπερασματικά: Από τα παραπάνω σαφώς προκύπτει ότι πρόκειται για μια κατάσταση αναβίωσης παλαιών λατομείων, η οποία ακόμη και αν παραμείνει στο επίπεδο της υπόγειας εξόρυξης γεγονός που αμφισβητείται, λόγω της βέβαιης μη βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης όπως αυτή περιγράφεται στη ΜΠΕ και πάλι θα πλήττονται βάνουσα οι αρχαιολογικοί χώροι, από τη μεγάλη περιβαλλοντική επιβάρυνση (θόρυβος, σκόνη και την ορατότητα από αυτούς, μεγάλων τμημάτων της όλης δραστηριότητας, κλπ).

Συνεπώς η επίμαχη εκμετάλλευση και σε αυτή την περίπτωση, αντίκειται στις διατάξεις του Αρχαιολογικού 'και κατ' επέκταση του λατομικού νόμου (ν. 3028/2002 ΦΕΚ 153Α και Ν.4512/2018 ΦΕΚ 5Α, αντίστοιχα).

11. Στη συνέχεια η ΜΠΕ αναφέρεται αναλυτικά, στη λειτουργία "της υπέργειας και υπόγειας εκμετάλλευσης της εταιρείας «ΑΕΒΕ Λατομείων Μαρμάρου Διονύσου – Πεντέλης» στη θέση Διονυσοβούνι, συνολικής έκτασης 410,14στρ αποτελούμενη από 4 λατομικούς υποχώρους και ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας των προϊόντων εξόρυξης", επισημαίνοντας ότι βρίσκεται βορειοανατολικά σε απόσταση 1,5χλμ από το όριο του υπό μελέτη ενιαίου λατομικού χώρου, σε κοντινή απόσταση (< 500μ) από τους οικισμούς Ραπεντώσας και Διονύσου και εντός των ορίων του αρχαιολογικού χώρου Διονύσου και ότι για την εν λόγω περίπτωση, οι αρχαιολογικές υπηρεσίες γνωμοδότησαν θετικά για την αντίστοιχη ΜΠΕ, αφήνοντας να εννοηθεί ότι εδώ ισχύουν δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Παραλείπει όμως, ενώ το περιγράφει, να αξιολογήσει το γεγονός ότι η εν λόγω εκμετάλλευση ήταν λειτουργούσα και όχι ανενεργή και ότι εν λειτουργία ευρισκόμενη, έληξε ο χρόνος διάρκειας της αντίστοιχης ΑΕΠΟ.

Συμπερασματικά: Η αναφερόμενη στις αιτιάσεις της ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ, ΜΠΕ, αφορούσε εκμετάλλευση εν λειτουργία, της οποίας έληξε η ΑΕΠΟ και θα έπρεπε αυτή να επανακαθορισθεί και όχι η δημιουργία ουσιαστικά νέων λατομείων, που δεν επιτρέπεται από τις προαναφερθείσες στο παραπάνω εδάφιο 7, διατάξεις του ΡΣΑ.

II. ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΓΝΩΜΗ ΕΙΔΙΚΩΝ

Σύμφωνα με ειδικούς (μεταλλειολόγο και γεωλόγο) που γνωρίζουν πολύ καλά την περιοχή, όσο και την αγορά των προϊόντων λατομέυσεων μαρμάρου:

- Η ποιότητα του μαρμάρου γενικά, εξαιτίας τεκτονικών αιτιών και λόγω προηγούμενων λατομέυσεων με εκρηκτικά, ακόμη και σε χώρους, όπου δεν έχει γίνει καμιά λατόμευση, δεν είναι καλή και συνεπώς ο συντελεστής αποληψιμότητας επ' ουδενί δεν μπορεί να είναι 0,15 (3πλάσιος της επιφανειακής εξόρυξης)..

Ταυτόχρονα η εμπειρία έχει δείξει ότι λατομεία μαρμάρων με τόσο χαμηλή αποληψιμότητα δεν είναι οικονομικά εκμεταλλεύσιμα αποκλειστικά με τη μέθοδο της υπόγειας εκμετάλλευσης, η οποία είναι πιο αργή από την επιφανειακή και σίγουρα πολύ πιο ακριβή.

Συνεπώς η βιωσιμότητα της επιχείρησης δεν μπορεί να βασισθεί μόνον στα παραγόμενα μάρμαρα, αλλά κυρίως στα στείρα υλικά, από την παραγωγή αδρανών.

Όμως σε ότι αφορά τα στείρα:

- Η εκτιμώμενη στη ΜΠΕ ποσότητα των 800.000κ.μ, λόγω της επιλεγμένης μεθόδου υπόγειας εξόρυξης, δηλ. των θαλάμων και στύλων, έχει ένα συντελεστή 70% απόδοσης υλικών λατόμευσης (μαρμάρων και στείρων), επειδή ακριβώς μέρος του κοιτάσματος μένει ανέπαφο, υπό μορφή στύλων, για την υποστήριξη της οροφής της υπόγειας εκμετάλλευσης. **Συνεπώς η πραγματική ποσότητα δεν μπορεί να ξεπερνάει τις 500.000 – 550.000κ.μ. που απέχει σημαντικά από τις εκτιμήσεις του μελετητή.**
- Αυτά θα μεταφέρονται στα Μέγαρα, για θραύση – κοσκίνηση – ταξινόμηση και παραγωγή μαρμαρόσκονης και λουπών αδρανών υλικών. Τα υλικά που θα προκύψουν από τη συγκεκριμένη παραγωγική διαδικασία, το μεγαλύτερο μέρος τους τουλάχιστον, θα προορίζονται για την οικοδομική δραστηριότητα της Αττικής. Το κόστος των συγκεκριμένων προϊόντων θα είναι δυσανάλογο της αξίας τους και θα τα καθιστά ασύμφορα για την ελληνική αγορά. (Εξόρυξη 15 - 16€/τόνο, μεταφορά στα Μέγαρα 4-5€/τόνο, Επεξεργασία 4-5€/τόνο, επιστροφή προϊόντων στην Αττική 4€/τόνο. **Σύνολο 27 – 30€/τόνο, που το καθιστά ακριβό για αδρανές υλικό).**

Συμπέρασμα: Τίθεται σοβαρό θέμα βιωσιμότητας της επιχείρησης, που σημειωτέο αποτελεί απαράβατο όρο για κάθε σχετική αδειοδότηση.

Αν παρ' όλα αυτά, η εκμετάλλευση αδειοδοτηθεί και καταστεί, σύμφωνα με τα παραπάνω ασύμφορη στην πορεία, τότε η Μεγαλιθική θα αναγκασθεί, είτε να την διακόψει, αποχωρώντας και αφήνοντας τα σημεία εκμετάλλευσης σε χειρότερη κατάσταση από τη σημερινή, είτε να υποβάλλει φάκελο και με υπέργεια εκμετάλλευση.

Επομένως από τα παραπάνω βάσιμα προκύπτει ότι θα έχουμε την περίπτωση υποκρυπτόμενης και υπέργειας εκμετάλλευσης. **Αυτή την εξέλιξη ενισχύουν τα παρακάτω:**

- **Η αναφορά – δέσμευση στη ΜΠΕ, για την αποκατάσταση του τοπίου των παλαιών λατομέυσεων, με μέτωπα μέχρι και 65μ, τελικά, θα καταλήξουν σε διαίρεση των μετώπων αυτών, διαδικασία που υποκρύπτει ανοικτή εξόρυξη.**

- Το δεδομένο ότι η έρευνα των “υπόγειων εκμεταλλεύσεων”, δεν έχει βασισθεί σε πυρηνοληψίες των αδιατάρακτων παρθένων κοιτασμάτων των νέων λατομείσεων, αλλά παρέμεινε στην αρχική αδειοδότηση, βάσει οπτικής παρατήρησης και χαρτογράφησης η οποία όμως τότε αφορούσε κατά βάση, επίγεια περαιτέρω εκμετάλλευση των παλαιών λατομείων.
- Οι αντιφατικές αναφορές στη ΜΠΕ, από την μια πλευρά ότι υφίσταται μεγάλος τεκτονισμός στην περιοχή με πολλά ρήγματα κλπ και από την άλλη πλευρά, ότι υφίσταται μάρμαρο εξαιρετικής ποιότητας.
- Οι προφανείς βλάβες που έχει υποστεί το κοίτασμα, κατά το παρελθόν, λόγω των λατομείσεων με εκρηκτικά.
- **Η αναφορά – δέσμευση στη ΜΠΕ**, ότι εφόσον τα δεδομένα που έχουν ληφθεί υπόψη για τους υπολογισμούς δεν επιβεβαιωθούν στην πράξη, τότε θα επανέλθει με νέο φάκελο

Συμπερασματικά: Σύμφωνα με τους παραπάνω εμπειρογνώμονες, αβίαστα προκύπτει το συμπέρασμα, ότι κάθε δεδομένο που έχει ληφθεί υπόψη από τη ΜΠΕ και αναφέρεται στη βιωσιμότητα της επίμαχης εκμετάλλευσης, πρέπει τουλάχιστον, να τίθεται εν αμφιβόλω.

III. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ο Δήμος βασιζόμενος στις κατευθύνσεις του ΡΣΑ για την Πεντέλη, βρίσκεται σε προωθημένο στάδιο σχετικών ενεργειών και δράσεων που αναφέρονται στην περιοχή. Συγκεκριμένα:

- Είναι στο στάδιο των εγκρίσεων από τις αρμόδιες Υπηρεσίες, το δίκτυο περιπατητικών διαδρομών, μία βασική των οποίων διέρχεται από την καρδιά των επίμαχων λατομικών χώρων (βλ. συν. 1-Χάρτη).
- Υλοποιείται άμεσα η προγραμματική σύμβαση Δήμου – ΥΠΠΟ για τον αρχαιολογικό χώρο Ικαρίου.
- Είναι στο στάδιο της έγκρισης η προγραμματική σύμβαση Δήμου – ΣΠΑΠ για την ανάπλαση των εξωκλησίων του Πεντελικού, ορισμένες των οποίων είναι πολύ κοντά στην επίμαχη περιοχή.
- Βρίσκονται σε εξέλιξη από καιρό ενέργειες του Δήμου προς τα ΥΠΠΟ και ΥΠΕΝ, για την επέκταση του MASTER PLAN της νότιας πλευράς και στη Βόρεια πλευρά του Πεντελικού, προκειμένου να συμπεριληφθεί σε αυτό η ανάπλαση των επίμαχων ανενεργών λατομείων, με τη δημιουργία ανοικτών θεάτρων και γενικά χώρων πολιτισμού.

Συμπέρασμα: Όλα τα παραπάνω, είτε θα ακυρωθούν, είτε θα πληγούν βάρυνα, από ενδεχόμενη έγκριση της ΜΠΕ και κατ'επέκταση ενεργοποίηση της επίμαχης εκμετάλλευσης.

ΚΕΦ. Γ. ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ Μ.Π.Ε.

Από τα παρατεθέντα στοιχεία στο Κεφ. Β προκύπτουν οι ακόλουθοι λόγοι απόρριψης της υπόψη Μ.Π.Ε.

Η ΜΠΕ πρέπει να απορριφθεί επειδή:

1. Η αιτούμενη εκμετάλλευση αφορά στην πραγματικότητα, τη δημιουργία 4 νέων λατομείων στο Πεντελικό, δραστηριότητα που δεν είναι επιτρεπτή αφού αυτή αντίκειται στις ρητές απαγορευτικές διατάξεις του ΡΣΑ, που σε κάθε περίπτωση αποτελεί το υπερκείμενο νομοθετικό πλαίσιο, χωροταξικών και πολεοδομικών ρυθμίσεων που διέπουν την περιοχή μελέτη, όπως εκτίθεται αναλυτικά στο εδάφιο 9 του Υποκεφ. Ι του Κεφ., Β, καθώς και στο συνημμένο 7 – ενημερωτικό σημείωμα της κ. Χαροκόπου.

Προκειμένου να ξεπερασθεί το ανυπέρβλητο αυτό κώλυμα, στη ΜΠΕ καταβάλλεται προσπάθεια να παρουσιασθεί ότι η επίμαχη εκμετάλλευση αποτελεί συνέχεια των παλαιών λειτουργούντων λατομείων και ότι η αιτούμενη άδεια αφορά αναθεώρηση παλαιότερης (!!!), ώστε αβίαστα να μπορεί να επικαλεσθεί τις διατάξεις των χρήσεων που προβλέπονται στο πδ προστασίας του Πεντελικού που ισχύουν όμως για τα λειτουργούντα λατομεία.

Όμως ο ισχυρισμός αυτός πέφτει αυτονόητα στο κενό, αφού τα εν λόγω λατομεία έχουν παραμείνει ανενεργά από το 1990 και εντεύθεν, δηλ. για πάνω από 30 χρόνια.

Τα παραπάνω συνάδουν με:

- Τις Δημόσιες τοποθετήσεις αρμοδίων Κυβερνητικών παραγόντων, καθώς και λοιπών κοινοβουλευτικών παραγόντων, από όλο το πολιτικό σύστημα για το θέμα, ότι το Πεντελικό μόνον ως περιοχή Περιβάλλοντος, Πολιτισμού και Ιστορίας, μπορεί να εννοηθεί, όπως αναλυτικά εκτέθηκαν στο Κεφ. Α του παρόντος και αναλυτικά έχουν ως εξής:
 - Της Κυβερνητικής πλευράς, όπως αυτή έχει εκφρασθεί με τις Δημόσιες τοποθετήσεις:
 - Του πρώην Υπουργού ΥΠΕΝ κ. Χατζηδάκη επί τόπου στο Πεντελικό (βλ. συν. 1).
 - Του πρώην Υπουργού ΥΠΕΝ κ. Σκρέκα και μάλιστα επανειλημμένα επί τόπου στο Πεντελικό (βλ. συν. 2) και αλλού, αλλά κυρίως στη Βουλή με αφορμή τη συζήτηση τον Μάρτι του 2023 του Σχεδίου Νόμου για τον εκσυγχρονισμό των “Διατάξεων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του φυσικού και χωροταξικού περιβάλλοντος”, απαντώντας σε βουλευτές της πλειοψηφίας, (βλ. συν. 3 και 4-Πρακτικά της Βουλής).
 - Του πρώην Υφυπουργού Δασών κ. Αμυρά.
 - Της Υπουργού Πολιτισμού κ. Λίνας Μενδώνη (βλ. συν. 5).σθεναρά, τόσο στη Βουλή σε απάντηση ερώτηση Βουλευτών, όσο και με την πρακτική που ακολούθησε με αφορμή την εισαγωγή του θέματος στο ΚΑΣ, σε ότι αφορά τη ΜΠΕ για τον λατομικό χώρο ΛΧ1 κατά την αρχική προσπάθεια της ‘ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ’ για λατομεία στο Πεντελικό, με αποτέλεσμα η σχετική Απόφαση να είναι ομόφωνα απορριπτική (βλ. συν. 6).

- Όλων των Κοινοβουλευτικών κομμάτων, τα οποία με ερωτήσεις τους στη Βουλή, ανέδειξαν τις πτυχές αυτού του ανοσιουργήματος.
- Την Απόφαση του τότε Οργανισμού για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών, που αφορούσε μεταξύ των άλλων και το λατομείο των “Ελληνικών Μαρμάρων”, που ως γνωστόν καταλαμβάνει μεγάλο τμήμα των επίμαχων λατομικών χώρων, που κινούσε τις διαδικασίες ανάπτυξης του (βλ. συνημμένα 8 και 9 έγγραφα Οργανισμού Αθήνας).
- Την ομόφωνα απορριπτική απόφαση του ΚΑΣ (βλ. συν. 6) που αφορούσε την ΜΠΕ του ΛΧ1, που βασιζόταν μεταξύ των άλλων και στις απαγορευτικές διατάξεις του ΡΣΑ, για εγκατάσταση νέων λατομείων στο Πεντελικό.

2. Οι διατάξεις του Αρχαιολογικού (ν. 3028/2002,-ΦΕΚ 153Α) και κατ’ επέκταση του λατομικού νόμου, (ν.4512/2018-ΦΕΚ5), δεν επιτρέπουν την εγκατάσταση των επίμαχων εκμεταλλεύσεων

Ακόμη και αν παραμείνει η εκμετάλλευση στο επίπεδο της υπόγειας εξόρυξης, εκδοχή απίθανη, λόγω της βέβαιης μη βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης όπως αυτή περιγράφεται στη ΜΠΕ (βλ. τις σχετικές αναφορές σε επόμενο εδάφιο), όμως και πάλι θα πλήξουν βάνουσα τους αρχαιολογικούς χώρους, από τη μεγάλη περιβαλλοντική επιβάρυνση (θόρυβος, σκόνη και την ορατότητα από αυτούς, μεγάλων τμημάτων της όλης δραστηριότητας). όπως εκτίθεται αναλυτικά στο εδάφιο 10 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, αλλά και στο συν. 7 – ενημερωτικό σημείωμα της Δικηγόρου κ. Χαροκόπου.

3. Οι λατομικοί χώροι που αναφέρονται στη ΜΠΕ, δεν μπορούν να αναπτυχθούν στην συγκεκριμένη περιοχή, επειδή έχει κηρυχθεί αναδασωτέα.

Όπως αναλυτικά προκύπτει από το εδάφιο 5 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, οι επίμαχοι λατομικοί χώροι βρίσκονται σε περιοχή, η οποία έχει κηρυχθεί μεν αναδασωτέα, αλλά στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εφαρμοσθεί η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018 και **δεν** είναι υποχρεωτική η ανάκληση των Αποφάσεων αναδάσωσης ακόμη και των μεταγενέστερων, επειδή στην περίπτωση μας δεν έχει εφαρμογή περί υποχρεωτικής ανάκλησης της Απόφασης ανάκλησης της αναδάσωσης, η παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018, επειδή:

Και αυτό, ανεξάρτητα από τον χρόνο που εκδόθηκαν οι εν λόγω Αποφάσεις, με το π.δ. για την προστασία του Πεντελικού του 1988 **δεν καθορίζεται λατομική περιοχή**, όπως απαιτείται ως προϋπόθεση της παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018, όπως προκύπτει από το προηγούμενο εδάφιο αλλά και τις αναλυτικές αναφορές του εδαφίου 9 του του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β. Συγκεκριμένα με το εν λόγω π.δ. είχε επιτραπεί κατ’ εξαίρεση η συνέχιση λειτουργίας ορισμένων ήδη υφισταμένων και λειτουργούντων λατομείων μαρμάρου εντός της ζώνης Ε, με τη ρύθμιση αυτή εν ουδεμία περιπτώσει να δύναται να εξομειωθεί με καθορισμό λατομικής περιοχής.(βλ. και συν. 7 - ενημερωτικό σημείωμα δικηγόρου κ. Χαροκόπου).

4. Οι επίμαχες εκμεταλλεύσεις δημιουργούν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Από τα αναφερόμενα στο εδάφιο 6 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β του παρόντος, προκύπτουν σοβαρές επιπτώσεις - επιβαρύνσεις από την εγκατάσταση των επίμαχων εκμεταλλεύσεων, αφού αυτές

ακόμη και αν παραμείνουν στο επίπεδο της υπόγειας εξόρυξης, εκδοχή απίθανη, λόγω της βέβαιης μη βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης όπως αυτή περιγράφεται στη ΜΠΕ (βλ. τις σχετικές αναφορές σε επόμενο εδάφιο):

- Από την οπτική ρύπανση που θα δημιουργηθεί τόσο στους αρχαιολογικούς χώρους αλλά και στις κοντινές, πόλη του Διονύσου (**μόλις 274μ**) και οικισμό Ραπεντώσας (μόλις **885μ**):
 - Από την τοποθέτηση 2 σταθερών γερανών (derrick 60HP έκαστος (1 στον ΛΧ3 και 1 στον ΛΧ4), εκ των οποίων ομολογείται ότι αυτός που θα εξυπηρετεί τον ΛΧ4, θα είναι ορατός από τον οικισμό Διονύσου (οικοδ. Συνεταιρισμός Νέα Αιολίς), καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών.
 - Από τη διάνοιξη 8 στοών 10Χ10 m για την είσοδο στα υπόγεια λατομεία (δύο ανά υπόγειο) που θα αποτελούν την είσοδο του εκάστοτε υπογείου εκμετάλλευσης (οι δύο μέσω φρεατίων) και την αντίστοιχη καταστροφή της βλάστησης.
 - Από τη διάνοιξη 2 φρεατίων για την είσοδο σε δύο από τις παραπάνω στοές , συνολ. Επιφάνειας 5 στρεμμ. και την αντίστοιχη επίσης καταστροφή της βλάστησης.
 - Από την κατάληψη βλάστησης 3,7στρ.
 - Από την παραμονή σε ξεχωριστό σωρό εντός του ενιαίου χώρου, για 34 χρόνια, ποσοτήτων φυτικής γης που θα προκύψει από τις παραπάνω προπαρασκευαστικές εργασίες στα μέτωπα των στοών και στις θέσεις διάνοιξης των φρεατίων, για να χρησιμοποιηθούν κατά το στάδιο της μελλοντικής αποκατάστασης.
 - Από την ασφαλίστρωση του υφιστάμενου από παλαιές εκμεταλλεύσεις, λατομικού δικτύου και την παραμονή του έτσι επί τουλάχιστο 34 χρόνια που μπορεί να φτάσουν μέχρι και τα 70.
 - Από την κυκλοφορία βαρέων οχημάτων στο ασφαλτοστρωμένο λατομικό δίκτυο της περιοχής.
- Από την υπέρβαση του ανώτατου, σύμφωνα με την ΜΠΕ, ορίου θορύβου, των 55dB(A) Leq:
 - Στο όριο **του Ρ.Σ. του Διονύσου, το οποίο απέχει μόλις 274μ. από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου το επίπεδο του θρύβου, υπολογίστηκε στα 56db (A) Leq.**
 - Ακόμη υπολογίσθηκε:
 - ✚ Στην πλησιέστερη σήμερα, κατοικία του οικισμού Διονύσου, επί της οδού Λιαίου, σε απόσταση 420μ, από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου υπολογίσθηκε στα 53dB(A) Leq, δηλ. κοντά στο όριο.
 - ✚ Στον οικισμό Ραπεντώσας σε απόσταση 885μ, από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου υπολογίσθηκε, στα 46dB(A) Leq, δηλ. και πάλι πολύ κοντά στο ανώτατο παραπάνω όριο.
- Από την κυκλοφοριακή επιβάρυνση του βασικού οδικού δικτύου της περιοχής από τη μεταφορά ογκομαρμάρων και στείρων και συγκεκριμένα στη διαδρομή μήκους περί τα 10, 5 χιλ, Λ. Διονύσου – Λ. Μαραθώνος – Λ. Κηφισού (περιοχή Αγ. Στεφάνου - Κρουονερίου), - Εθνική οδός, οδό δίκτυο που είναι ήδη κορεσμένο και η οποιαδήποτε περαιτέρω επιβάρυνση του με την κυκλοφορία μεγάλων μεταφορικών μέσων – φορτηγών, θα καταστεί αδιάβατο.

Να επισημανθεί και πάλι το γεγονός που πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη: Ότι τα παραπάνω όρια, όπως και οποιαδήποτε άλλα, ενέχουν και χαρακτήρα προεκτιμήσεων, επειδή οι σχετικοί υπολογισμοί έχουν βασισθεί σε παραδοχές, οι οποίες κάλλιστα μπορούν να αμφισβητηθούν για την ορθότητα των. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από τη γενική διατύπωση που διατρέχει όλα τα κεφάλαια της ΜΠΕ, επιπέδου βέβαια ευχής, ότι και για την περίπτωση όχλησης λόγω θορύβου, θα ληφθούν κατάλληλα μέτρα για την όσο δυνατόν αντιμετώπιση των όποιων προβλημάτων προκύψουν.

Συμπερασματικά: Θα δημιουργηθούν πολλαπλές επιπτώσεις περιβαλλοντικές, στο πολιτιστικό απόθεμα και κοινωνικές, από την επίμαχη εκμετάλλευση, κυρίως, από το θόρυβο, τη σκόνη, την οπτική ρύπανση, λόγω της βαριάς κυκλοφορία στην Πεντέλη, τις κυκλοφοριακές επιβαρύνσεις στο τοπικό οδικό δίκτυο, την απομείωση οπωσδήποτε των ζωτικών χώρων για την χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής.

Βάναυσα θα πληγούν, οι αρχαιολογικοί χώροι, η πόλη του Διονύσου και ο οικισμός της Ραπετώσσας και βέβαια το Λεκανοπέδιο θα στερηθεί ένα από τους ζωτικούς πνεύμονες ζωής του.

5. Η σχετική έρευνα για την ποσότητα και την ποιότητα του μαρμαρικού κοιτάσματος δεν ανταποκρίνεται στον επικαλούμενο τρόπο υπόγειας εξόρυξης και κατά συνέπεια δεν παρέχει αποδεικτικά στοιχεία για το συντελεστή αποληψιμότητας και κατ'επέκταση, για την βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης – απαραίτατο όρο για την κάθε σχετική αδειοδότηση βάσει του λατομικού νόμου.

Η ΜΠΕ καταλήγει στο συμπέρασμα, όσον αφορά τα συνολικά αποθέματα των παραγομένων πρώτων υλών, ότι θα ανέρχονται, για το μάρμαρο, στα 105.000 m³, με ετήσιο μάλιστα ρυθμό εξόρυξης - παραγωγής, τα 3.000 m³ και ταυτόχρονα για τα επιπλησμένα στείρα, στα 835.158,94m³, με ημερήσιο ρυθμό εξόρυξης – παραγωγής, 108 m³

Όμως το συμπέρασμα αυτό κρίνεται ως αβάσιμο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που παρατέθηκαν τόσο στο εδάφιο 7 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, όσο και στο Υποκεφ. ΙΙ του Κεφ. Β που αναφέρεται στα στοιχεία που κατατέθηκαν από εμπειρογνώμονες.

Στην πραγματικότητα δεν έγινε η απαιτούμενη έρευνα (πυρηνοληψίες κλπ), ειδικά για την παρούσα περίπτωση των υπόγειων λατομείων (Υπενθυμίζεται ότι οι εκδοθείσες άδειες ερευνών αφορούσαν απλή Επισκόπηση και Γεωλογική Χαρτογράφηση), με συνέπεια να καθίσταται αναξιόπιστη η εκτίμηση της ΜΠΕ **ότι ο συντελεστής αποληψιμότητας από το αρχικό 0,05 της επίγειας εξόρυξης, μπορεί να φτάσει στο 0,15 της υπόγειας, με ότι αυτό συνεπάγεται για τις εκτιμώμενες ποσότητες και βέβαια ποιότητα του κοιτάσματος.**

Προκειμένου δε να εκτιμηθεί ο βαθμός αξιοπιστίας των παραπάνω αποτελεσμάτων και πάλι να παρατεθεί εδώ η ήδη εντοπισθείσα στο Κεφ. Β, παλινωδία: Από τη μια πλευρά ρητά ομολογείται στη ΜΠΕ ότι "στην περιοχή μελέτης υφίσταται έντονος τεκτονισμός, με άφθονα ρήγματα, μικροπτυχώσεις, ενώ οι σιπολινικές ενστρώσεις περιορίζουν την ποσότητα των υγιών εξορυξίμων όγκων μαρμάρου", ενώ από την άλλη αλλού περιέχεται η απλή γενική αναφορά, ότι τα αποτελέσματα κρίθηκαν ικανοποιητικά και ενθαρρυντικά και αλλού πάλι τονίζεται **αβάσιμα πάντα** ότι πρόκειται για μάρμαρα καλής ποιότητας και ότι αυτά εντοπίζονται γενικά, στο κέντρο περίπου

της ενιαίας λατομικής ζώνης, ενώ αναφέρεται και αναλυτικά για κάθε αιτούμενο χώρο, για να καταλήξει ότι τα μαρμαρικά αποθέματα επαρκούν για την απρόσκοπτη λειτουργία του λατομείου για 34 χρόνια, χρόνος που υπερκαλύπτεται από την συνολική διάρκεια της μίσθωσης”.

Βέβαια σπεύδει ο μελετητής, να καταφύγει στη συνήθη πρακτική του και γι αυτή την περίπτωση και πολύ απλά να δηλώσει ότι “εάν μετά την εκκίνηση των εξορυκτικών εργασιών προκύψει άλλος συντελεστής, που διαφοροποιεί σημαντικά τα αποθέματα μαρμάρων της περιοχής ή/και άλλα στοιχεία της εκμετάλλευσης του λατομείου, **τότε η εταιρεία θα επανέλθει με Φάκελο τροποποιήσης της παρούσας περιβαλλοντικής μελέτης**” (!!!).

Επισημαίνεται όμως αυτό που είναι σύνηθες στην πράξη: Ότι αν για κάποιους λόγους οι ρυθμοί κατανάλωσης του μαρμαροφόρου κοιτάσματος μεταβληθούν, αντιστρόφως ανάλογα θα μεταβληθεί και ο χρόνος ζωής της λατομικής εκμετάλλευσης και αντίστοιχα η παύση λειτουργίας του λατομείου.

Συμπερασματικά: Ενώ η διεξαχθείσα έρευνα, δεν μπορεί να παράξει στοιχεία για τη βιωσιμότητα της επίμαχης εκμετάλλευσης, που αποτελεί απαραίτητο όρο για την αδειοδότηση της, είναι βέβαιο ότι τα στοιχεία όπως του συντελεστή αποληψιμότητας που έχει ληφθεί είναι εκτός πραγματικότητας, με συνέπεια τα βασικό στοιχείο της βιωσιμότητας για μια εκμετάλλευση μαρμάρου, με τον συγκεκριμένο τρόπο υπογείων εξορύξεων.

6. Η επίμαχη εκμετάλλευση θα καθυστερήσει την αποκατάσταση του τοπίου, για τουλάχιστον 34 χρόνια που μπορεί να φθάσει και τα 70. Ο τρόπος που θα γίνει θέτει και ζητήματα υποκρυπτόμενης επίγεια εξόρυξης καθώς και βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης.

Σύμφωνα με τα παρατιθέμενα αναλυτικά στοιχεία του εδαφίου 8 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, καθώς του Υποκεφ. ΙΙ του Κεφ. Β που αναφέρεται στα στοιχεία που κατατέθηκαν από εμπειρογνώμονες:

Η αποκατάσταση των όποιων παρεμβάσεων (στοές, βαθμίδες των φρεάτων, φύτευση δέντρων του λατομικού οδικού δικτύου, θα αρχίσει μετά το τέλος της εκμετάλλευσης, δηλ. για τουλάχιστον 34 χρόνια που μπορεί να φθάσει και τα 70. Το κυριότερο όμως σχεδόν θα ακυρώσει τις ενέργειες και δράσεις αναπλάσεων Στη Βόρεια πλευρά της Πεντέλης, που σχεδιάζονται να ξεκινήσουν άμεσα από την Πολιτεία, το Δήμο και τον ΣΠΑΠ, στα πλαίσια των κατευθύνσεων του ΡΣΑ και οι οποίες αναλυτικά περιγράφονται στο Υποκεφ. ΙΙΙ του Κεφ. Β.

- Ταυτόχρονα όμως στην ΜΠΕ υπάρχει η δέσμευση ότι στον ίδιο παραπάνω χρόνο, θα πραγματοποιηθούν εργασίες αποκατάστασης/αναδάσωσης των όμορων χώρων των παλαιότερων λατομείων και παλαιών αποθέσεων στειρών υλικών σε επιφάνεια 210 στρεμμ. που εμφανίζουν βαθμιδωτή μορφή με κεκλιμένα υψηλά μέτωπα κυμαινόμενου ύψους από 5 έως 65 μ. σε διάφορες θέσεις εντός του ενιαίου λατομικού χώρου των 803,75 στρ. **Οι βαθμίδες αυτές πρέπει, κατά την ΜΠΕ, να διαμορφωθούν κατάλληλα** σε μικρότερες ύψους 5 μ - 10 μ. **με διαίρεση των μετώπων**, σε μικρότερα ύψη έως 10μ, είτε **με πλήρωση (μπάζωμα) του κενού** με χρήση μεγάλου μέρους των παραγόμενων νέων στειρών, **είτε με επέμβαση και εξόρυξη τμήματος** των μετώπων και με την πρωτοφανή αναφορά ότι **στην παρούσα περίπτωση (!!!) θα επιλεγεί ο πρώτος τρόπος.**

Η επιλογή αυτή όμως, αναδεικνύει δύο σοβαρά ζητήματα:

ο **Κατά πρώτον το ζήτημα της βιωσιμότητας της επίμαχης εκμετάλλευσης**

Επειδή, κατά την ΜΠΕ, θα απαιτηθούν ακόμη και 20 χρόνια, προκειμένου να παραχθούν νέα στείρα για την αποκατάσταση των όμορων χώρων των παλαιότερων λατομείων, το γεγονός αυτό θέτει τουλάχιστον εν αμφιβόλω ακόμη και την βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης, αφού ο απαιτούμενος όγκος των θα είναι μεγαλύτερος από 250.000 κμ. και συνεπώς αντίστοιχα θα υπολείπεται αυτός που θα μεταφέρεται στα Μέγαρα. Η ποσότητα αυτή μπορεί να μεταβληθεί επί το δυσμενέστερο, λόγω του προεκτιμητικού χαρακτήρα των παρατιθέμενων υπολογισμών, οι οποίοι σε κάθε περίπτωση, είναι δύσκολο να ελεγχθούν.

Δηλ. στα Μέγαρα εξαιτίας των αναγκών της εν λόγω αποκατάστασης δεν θα μεταφέρεται όλη η παραγόμενη ποσότητα, που αποτελεί βασική παραδοχή των υπολογισμών της ΜΠΕ, αλλά πολύ μικρότερη, γεγονός που δημιουργεί ζήτημα βιωσιμότητας, που ούτως ή άλλως τίθεται λόγω του υπέρμετρου κόστους μεταφοράς (βλ. Κεφ. ΙΙ του παρόντος – γνώμες εμπειρογνομόνων).

ο **Κατά δεύτερον το ζήτημα υποκρυπτόμενης επίγειας εξόρυξης**

Η επίλυση του εν λόγω προβλήματος βιωσιμότητας, μπορεί να γίνει χωρίς να απαιτούνται στείρα προερχόμενα από τη νέα εκμετάλλευση, δηλ. με την αλλαγή της μεθόδου δημιουργίας των βαθμίδων αποκατάστασης, μέσω δηλ. εξορύξεων (γι αυτό άλλωστε, η παραπάνω πρωτοφανής αναφορά στη ΜΠΕ, “στην παρούσα περίσταση” (!!!). Στην περίπτωση αυτή δηλ. θα πρόκειται για υποκρυπτόμενη επιφανειακή εξόρυξη.

Πάλι και γι αυτή την περίπτωση, υπάρχει η γενική αναφορά στη ΜΠΕ, ότι πολλά μέτρα δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθούν ποσοτικά στην παρούσα φάση και ότι αυτά θα εξειδικευτούν στο Σχέδιο Περιβαλλοντικής Διαχείρισης που θα συνταχθεί αναλυτικά για την κατασκευή και λειτουργία των έργων, και θα συνοδεύει την ΑΕΠΟ, δηλ. όλα τα προβλήματα παραπέμπονται στο μέλλον.

7. Ο ισχυρισμός στη ΜΠΕ, ότι οι Αρχαιολογικές Υπηρεσίες έχουν τηρήσει διαφορετική στάση σε ότι αφορά την εκμετάλλευση της “ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ”, σε σχέση με αυτή “της υπέργειας και υπόγειας εκμετάλλευσης της εταιρείας «ΑΕΒΕ Λατομείων Μαρμάρου Διονύσου – Πεντέλης» στη θέση Διονυσοβούνι, δεν ευσταθεί (βλ. εδάφιο 11, Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β).

Και αυτό επειδή σύμφωνα με τα στοιχεία που παρατίθενται στο εδάφιο 11 του Υποκεφ. Ι, οι δύο περιπτώσεις είναι διαφορετικές:

- Αυτή της “ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ”, αφορά τη δημιουργία νέων λατομείων, διαδικασία που δεν είναι επιτρεπτή από το ΡΣΑ, όπως αναλυτικά προκύπτει από το παραπάνω εδάφιο 1 αυτού του Κεφαλαίου.
- Αυτή της εταιρείας «ΑΕΒΕ Λατομείων Μαρμάρου Διονύσου – Πεντέλης» στη θέση Διονυσοβούνι, η οποία όταν ήταν εν λειτουργία και όχι ανενεργή, προέκυψε το θέμα της λήξης του χρόνου διάρκειας της αντίστοιχης ΑΕΠΟ και ως εκ τούτου, θα έπρεπε να επανακαθορισθούν οι περιβαλλοντικοί όροι λειτουργίας της εκμετάλλευσης, με νέα Απόφαση.

8. Παρά πέρα υφίστανται και οι ακόλουθες ελλείψεις της μελέτης (βλ. συν. 7 ενημερωτικό σημείωμα δικηγόρου κ. Χαροκόπου).

α) Έλλειψη εξέτασης εναλλακτικών λύσεων

Το ζήτημα της εξέτασης των εναλλακτικών λύσεων (συγκαταλεγμένης και της μηδενικής λύσης) κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση ενός έργου ή μίας δραστηριότητας έχει ιδιαίτερη σημασία. Τούτο συνάγεται από τις κείμενες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου (άρθρο 5 παρ. 1 περ. δ' της οδηγίας 2011/92) και του εθνικού δικαίου, αλλά και την νομολογία για το συγκεκριμένο ζήτημα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου Επικρατείας.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν έγινε εξέταση όλων των δυνατών εναλλακτικών λύσεων για την ανάπτυξη των εν θέματι δραστηριοτήτων στην υποβληθείσα Μ.Π.Ε. **Είναι χαρακτηριστικό ότι η μη-δενική λύση δεν εξετάστηκε** (βλ. Μ.Π.Ε. σελ. 2-24 και 7-1), ενώ η θέση του λατομείου θεωρήθηκε δεδομένη λόγω της υποτιθέμενης ύπαρξης κοιτάσματος.

β) Έλλειψη «Σχεδίου διαχείρισεως εξορυκτικών αποβλήτων» συνημμένου στην ΜΠΕ.

Η υποβληθείσα Μ.Π.Ε. είναι, επίσης, ελλιπής ως προς το ζήτημα της διαχείρισης των εξορυκτικών αποβλήτων. Είναι ενδεικτικό ότι η υποβληθείσα Μ.Π.Ε. δεν συνοδεύεται από Σχέδιο Διαχείρισεως Εξορυκτικών Αποβλήτων (όπως επιτάσσει η σχετική νομοθεσία – βλ. Κ.Υ.Α. 39624/2209/Ε103/2009, Φ.Ε.Κ. Β' 2076/2009, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει). Σύμφωνα με την Μ.Π.Ε., τα εξορυσσόμενα στείρα υλικά θα διατίθενται στην αγορά ως αδρανή υλικά.

Αυτό δεν αποκλείει το γεγονός ότι θα παράγονται από την εξόρυξη και θα παραμένουν έστω και για μικρό χρονικό διάστημα στον λατομικό χώρο απόβλητα της εξορυκτικής διαδικασίας. Αυτά θα είναι χώματα και πέτρες στην φάση εξόρυξης και προσεγγίσεως στις υπόγειες φλέβες μαρμάρου και ξοφάρια μαρμάρου από την εξόρυξη αυτού καθεαυτού του μαρμάρου.

Δεν υπάρχει περίπτωση όμως η εξόρυξη αυτή να μην παράγει εξορυκτικά απόβλητα. Το θέμα των αποβλήτων από την εξορυκτική και την λατομική δραστηριότητα έχει απασχολήσει ιδιαίτερα τη Ευρωπαϊκή Ένωση, εξ ου και έχει θεσπισθεί η υποχρέωση υποβολής «Σχεδίου διαχείρισης των εξορυκτικών αποβλήτων» με συγκεκριμένα αναλυτικά στοιχεία. Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει την υποχρεωτική υποβολή της ως μέρος της Μ.Π.Ε. Στην συγκεκριμένη περίπτωση όμως δεν έχει υποβληθεί με την δικαιολογία ότι δεν θα υπάρχουν στείρα επειδή θα μεταφέρονται για επεξεργασία σε άλλο χώρο. Τούτο αποτελεί βασική έλλειψη της Μ.Π.Ε.

Μετά από τα παραπάνω εκτεθέντα είναι φανερό το τι επιχειρείται με την παρούσα προσπάθεια των επιχειρηματικών συμφερόντων:

Πάση θυσία να υπάρξει μια νέα αδειοδότηση της επίμαχης εγκατάστασης, για να θεωρηθεί αυτή ανανέωση παλαιότερο λειτουργούσας και μετά υποβολή νέου φακέλου για επαναπροσδιορισμό του προγράμματος εκμετάλλευσης με άλλο τρόπο, όπως υποκρύπτεται - ομολογείται σε αρκετά σημεία της ΜΠΕ. Για το σκοπό αυτό, **στη ΜΠΕ καταβάλλεται προσπάθεια στη φάση αυτή, της απλόχερης ωραιοποίησης των πάντων:**

- Ότι η εκμετάλλευση θα γίνει υπόγεια με ταυτόχρονο βέβαια τριπλασιασμό του συντελεστή αποληψιμότητας στο 15% από τον ίδιο μελετητή που πριν από λίγο καιρό, βασισμένος στις

ίδιες έρευνες, τον υπολόγισε μόλις στο 5%. Και αυτά, προκειμένου να αντιστραφεί η σκληρή πραγματικότητα, ότι η εκμετάλλευση όπως παρουσιάζεται να γίνει, δεν είναι βιώσιμη.

- Το τοπίο που πλήττεται είτε από την παρούσα εκμετάλλευση αλλά και από τις παλαιότερες θα τακτοποιηθεί, ύστερα βέβαια, από τουλάχιστον 34 χρόνια που μπορεί στην πραγματικότητα να φτάσουν και τα 70. **Εδώ βέβαια υποκρύπτεται και το προαναφερθέν ζήτημα της υποκρυπτόμενης επίγειας εξόρυξης.**
- Και αν ακόμη σε κάποιους υπολογισμούς θα υπάρξει αστοχία, δίδεται απλόχερα, η διαβεβαίωση ότι θα αντιμετωπισθούν όλα τα σχετικά προβλήματα που θα προκύψουν.
- Και ακόμη δίδονται απλόχερες διαβεβαιώσεις, όπως για παράδειγμα:
 - Οι παρακείμενες θέσεις του οριοθετημένου χώρου δεν θα χρησιμοποιούνται για χώρο στάθμευσης οχημάτων, απόρριψη στείων υλικών
 - Η κατασκευή των εξατμίσεων των οχημάτων έτσι ώστε να είναι μακριά από το έδαφος και στραμμένες προς τα πάνω.
 - Θα γίνονται διαβροχές στους χώρους των εργασιών, για την καταστολή της σκόνης, όπου αυτή παρατηρηθεί.
 - Οι μετακινήσεις των φορτηγών θα γίνονται εκτός των ωρών αιχμής.

Άραγε από ποιους μηχανισμούς ελέγχου, την αδυναμία των οποίων όλοι γνωρίζουμε, θα εξασφαλισθούν όλα αυτά;

Από τα παραπάνω στοιχεία που παρατέθηκαν η προτεινόμενη εκμετάλλευση κατ' αρχήν δεν είναι επιτρεπτή με βάση το ΡΣΑ και τον Αρχαιολογικό νόμο, ενώ ακόμη και αν αυτή εξελιχθεί όπως ακριβώς παρουσιάζεται, οι επιπτώσεις κοινωνικές και περιβαλλοντικές θα είναι τεράστιες, με συνέπεια η υπό συζήτηση ΜΠΕ, να πρέπει να απορριφθεί, επειδή δεν χωρούν πρόσθετα διορθωτικά μέτρα.

Για μας μόνη λύση, να υλοποιηθούν οι κατευθύνσεις του ΡΣΑ και η Πεντέλη να αποτελέσει πνεύμονα ζωής για το Λεκανοπέδιο, χώρο Πολιτισμού, αναψυχής, ανάδειξης περιπατητικών διαδρομών και λοιπών παρόμοιων δραστηριοτήτων, δράσεις που μπορούν να αποτελέσουν τον πραγματικό πλουτοπαραγωγικό πόρο της περιοχής.

Η Επιτροπή Ποιότητας Ζωής αφού έλαβε υπόψη:

1. Την ως άνω εισήγηση του Προέδρου της ΕΠΖ
2. Τις διατάξεις του Ν.3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ΦΕΚ 87/Α'/2010)
3. Τα άρθρα 79 & 82 του Ν.3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων & Κοινοτήτων» (ΦΕΚ 114/Α'/08-06-2006).
4. Τις τοποθετήσεις και επισημάνσεις των μελών, κατά την διαλογική συζήτηση, που επακολούθησε.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Να απορρίψει τη Μελέτη Περιβαλλοντολογικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) που αφορά το έργο της δημιουργίας 4 λατομείων μαρμάρων στους χώρους ΛΧ1, ΛΧ2, ΛΧ3 και ΛΧ4, στη θέση Βαθεία Χούνη Άνω Ραπεντώσας της Δ.Κ. Διονύσου, για τους παρακάτω λόγους:

1. **Η αιτούμενη εκμετάλλευση αφορά στην πραγματικότητα, τη δημιουργία 4 νέων λατομείων στο Πεντελικό, δραστηριότητα που δεν είναι επιτρεπτή αφού αυτή αντίκειται στις ρητές απαγορευτικές διατάξεις του ΡΣΑ, που σε κάθε περίπτωση αποτελεί το υπερκείμενο νομοθετικό πλαίσιο, χωροταξικών και πολεοδομικών ρυθμίσεων που διέπουν την περιοχή μελέτη, όπως εκτίθεται αναλυτικά στο εδάφιο 9 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β της Εισήγησης, καθώς και στο συνημμένο 7 – ενημερωτικό σημείωμα της κ. Χαροκόπου.**

Προκειμένου να ξεπερασθεί το ανυπέρβλητο αυτό κώλυμα, στη ΜΠΕ καταβάλλεται προσπάθεια να παρουσιασθεί ότι η επίμαχη εκμετάλλευση αποτελεί συνέχεια των παλαιών λειτουργούντων λατομείων και ότι η αιτούμενη άδεια αφορά αναθεώρηση παλαιότερης (!!!), ώστε αβίαστα να μπορεί να επικαλεσθεί τις διατάξεις των χρήσεων που προβλέπονται στο πδ προστασίας του Πεντελικού που ισχύον όμως για τα λειτουργούντα λατομεία.

Όμως ο ισχυρισμός αυτός πέφτει αυτονόητα στο κενό, αφού τα εν λόγω λατομεία έχουν παραμείνει ανενεργά από το 1990 και εντεύθεν, δηλ. για πάνω από 30 χρόνια.

Τα παραπάνω συνάδουν με:

- Τις Δημόσιες τοποθετήσεις αρμοδίων Κυβερνητικών παραγόντων, καθώς και λοιπών κοινοβουλευτικών παραγόντων, από όλο το πολιτικό σύστημα για το θέμα, ότι το Πεντελικό μόνον ως περιοχή Περιβάλλοντος, Πολιτισμού και Ιστορίας, μπορεί να εννοηθεί, όπως αναλυτικά εκτέθηκαν στο Κεφ. Α του παρόντος και αναλυτικά έχουν ως εξής:
 - Της Κυβερνητικής πλευράς, όπως αυτή έχει εκφρασθεί με τις Δημόσιες τοποθετήσεις:
 - Του πρώην Υπουργού ΥΠΕΝ κ. Χατζηδάκη επί τόπου στο Πεντελικό (βλ. συν. 1).
 - Του πρώην Υπουργού ΥΠΕΝ κ. Σκρέκα και μάλιστα επανειλημμένα επί τόπου στο Πεντελικό (βλ. συν. 2) και αλλού, αλλά κυρίως στη Βουλή με αφορμή τη συζήτηση τον Μάρτι του 2023 του Σχεδίου Νόμου για τον εκσυγχρονισμό των "Διατάξεων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του φυσικού και χωροταξικού περιβάλλοντος", απαντώντας σε βουλευτές της πλειοψηφίας, (βλ. συν. 3 και 4-Πρακτικά της Βουλής).
 - Του πρώην Υφυπουργού Δασών κ. Αμυρά.
 - Της Υπουργού Πολιτισμού κ. Λίνας Μενδώνη (βλ. συν. 5).σθεναρά, τόσο στη Βουλή σε απάντηση ερώτηση Βουλευτών, όσο και με την πρακτική που ακολούθησε με αφορμή την εισαγωγή του θέματος στο ΚΑΣ, σε ότι αφορά τη ΜΠΕ για τον λατομικό χώρο ΛΧ1 κατά την αρχική προσπάθεια της 'ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ' για λατομεία στο Πεντελικό, με αποτέλεσμα η σχετική Απόφαση να είναι ομόφωνα απορριπτική (βλ. συν. 6).
 - Όλων των Κοινοβουλευτικών κομμάτων, τα οποία με ερωτήσεις τους στη Βουλή, ανέδειξαν τις πτυχές αυτού του ανοσιουργήματος.

- Την Απόφαση του τότε Οργανισμού για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών, που αφορούσε μεταξύ των άλλων και το λατομείο των "Ελληνικών Μαρμάρων", που ως γνωστόν καταλαμβάνει μεγάλο τμήμα των επίμαχων λατομικών χώρων, που κινούσε τις διαδικασίες ανάπλασης του (βλ. συνημμένα 8 και 9 έγγραφα Οργανισμού Αθήνας).
 - Την ομόφωνα απορριπτική απόφαση του ΚΑΣ (βλ. συν. 6) που αφορούσε την ΜΠΕ του ΛΧ1, που βασιζόταν μεταξύ των άλλων και στις απαγορευτικές διατάξεις του ΡΣΑ, για εγκατάσταση νέων λατομείων στο Πεντελικό.
2. **Οι διατάξεις του Αρχαιολογικού (ν. 3028/2002,-ΦΕΚ 153Α) και κατ' επέκταση του λατομικού νόμου, (ν.4512/2018-ΦΕΚ5), δεν επιτρέπουν την εγκατάσταση των επίμαχων εκμεταλλεύσεων**

Ακόμη και αν παραμείνει η εκμετάλλευση στο επίπεδο της υπόγειας εξόρυξης, εκδοχή απίθανη, λόγω της βέβαιης μη βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης όπως αυτή περιγράφεται στη ΜΠΕ (βλ. τις σχετικές αναφορές σε επόμενο εδάφιο), όμως και πάλι θα πλήξουν βάνουσα τους αρχαιολογικούς χώρους, από τη μεγάλη περιβαλλοντική επιβάρυνση (θόρυβος, σκόνη και την ορατότητα από αυτούς, μεγάλων τμημάτων της όλης δραστηριότητας). όπως εκτίθεται αναλυτικά στο εδάφιο 10 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, της Εισήγησης, αλλά και στο συν. 7 – ενημερωτικό σημείωμα της Δικηγόρου κ. Χαροκόπου.

3. **Οι λατομικοί χώροι που αναφέρονται στη ΜΠΕ, δεν μπορούν να αναπτυχθούν στην συγκεκριμένη περιοχή, επειδή έχει κηρυχθεί αναδασωτέα.**

Όπως αναλυτικά προκύπτει από το εδάφιο 5 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β της Εισήγησης, οι επίμαχοι λατομικοί χώροι βρίσκονται σε περιοχή, η οποία έχει κηρυχθεί μεν αναδασωτέα, αλλά στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εφαρμοσθεί η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018 και **δεν** είναι υποχρεωτική η ανάκληση των Αποφάσεων αναδάσωσης ακόμη και των μεταγενέστερων, επειδή στην περίπτωση μας δεν έχει εφαρμογή περί υποχρεωτικής ανάκλησης της Απόφασης ανάκλησης της αναδάσωσης, η παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018, επειδή:

Και αυτό, ανεξάρτητα από τον χρόνο που εκδόθηκαν οι εν λόγω Αποφάσεις, με το π.δ. για την προστασία του Πεντελικού του 1988 **δεν καθορίζεται λατομική περιοχή**, όπως απαιτείται ως προϋπόθεση της παρ. 8 του άρθρου 48 του ν. 4512/2018, όπως προκύπτει από το προηγούμενο εδάφιο αλλά και τις αναλυτικές αναφορές του εδαφίου 9 του του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β. Συγκεκριμένα με το εν λόγω π.δ. είχε επιτραπεί κατ' εξαίρεση η συνέχιση λειτουργίας ορισμένων ήδη υφισταμένων και λειτουργούντων λατομείων μαρμάρου εντός της ζώνης Ε, με τη ρύθμιση αυτή εν ουδεμία περιπτώσει να δύναται να εξομειωθεί με καθορισμό λατομικής περιοχής.(βλ. και συν. 7 - ενημερωτικό σημείωμα δικηγόρου κ. Χαροκόπου).

4. Οι επίμαχες εκμεταλλεύσεις δημιουργούν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Από τα αναφερόμενα στο εδάφιο 6 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β της Εισήγησης του παρόντος, προκύπτουν σοβαρές επιπτώσεις - επιβαρύνσεις από την εγκατάσταση των επίμαχων εκμεταλλεύσεων, αφού αυτές ακόμη και αν παραμείνουν στο επίπεδο της υπόγειας εξόρυξης, εκδοχή απίθανη, λόγω της βέβαιης μη βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης όπως αυτή περιγράφεται στη ΜΠΕ (βλ. τις σχετικές αναφορές σε επόμενο εδάφιο):

- Από την οπτική ρύπανση που θα δημιουργηθεί τόσο στους αρχαιολογικούς χώρους αλλά και στις κοντινές, πόλη του Διονύσου (**μόλις 274μ**) και οικισμό Ραπεντώσας (**μόλις 885μ**):
 - Από την τοποθέτηση 2 σταθερών γερανών (derrick 60HP έκαστος (1 στον ΛΧ3 και 1 στον ΛΧ4), εκ των οποίων ομολογείται ότι αυτός που θα εξυπηρετεί τον ΛΧ4, θα είναι ορατός από τον οικισμό Διονύσου (οικοδ. Συνεταιρισμός Νέα Αιολίς), καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών.
 - Από τη διάνοιξη 8 στοών 10Χ10 m για την είσοδο στα υπόγεια λατομεία (δύο ανά υπόγειο) που θα αποτελούν την είσοδο του εκάστοτε υπογείου εκμετάλλευσης (οι δύο μέσω φρεατίων) και την αντίστοιχη καταστροφή της βλάστησης.
 - Από τη διάνοιξη 2 φρεατίων για την είσοδο σε δύο από τις παραπάνω στοές, συνολ. Επιφάνειας 5 στρεμμ. και την αντίστοιχη επίσης καταστροφή της βλάστησης.
 - Από την κατάληψη βλάστησης 3,7στρ.
 - Από την παραμονή σε ξεχωριστό σωρό εντός του ενιαίου χώρου, για 34 χρόνια, ποσοτήτων φυτικής γης που θα προκύψει από τις παραπάνω προπαρασκευαστικές εργασίες στα μέτωπα των στοών και στις θέσεις διάνοιξης των φρεατίων, για να χρησιμοποιηθούν κατά το στάδιο της μελλοντικής αποκατάστασης.
 - Από την ασφαλτόστρωση του υφιστάμενου από παλαιές εκμεταλλεύσεις, λατομικού δικτύου και την παραμονή του έτσι επί τουλάχιστο 34 χρόνια που μπορεί να φτάσουν μέχρι και τα 70.
 - Από την κυκλοφορία βαρέων οχημάτων στο ασφαλτοστρωμένο λατομικό δίκτυο της περιοχής.
- Από την υπέρβαση του ανώτατου, σύμφωνα με την ΜΠΕ, ορίου θορύβου, των 55dB(A) Leq:
 - Στο όριο του Ρ.Σ. του Διονύσου, το οποίο απέχει μόλις 274μ. από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου το επίπεδο του θορύβου, υπολογίστηκε στα 56db (A) Leq.
 - Ακόμη υπολογίσθηκε η στάθμη θορύβου:
 - ✚ Στην πλησιέστερη σήμερα, κατοικία του οικισμού Διονύσου, επί της οδού Λιαίου, σε απόσταση 420μ, από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου έφτασε στα 53dB(A) Leq, δηλ. κοντά στο όριο θορύβου.
 - ✚ Στον οικισμό Ραπεντώσας σε απόσταση 885μ, από το όριο του ενιαίου λατομικού χώρου, όπου έφτασε στα 46dB(A) Leq, δηλ. και πάλι πολύ κοντά στο ανώτατο παραπάνω όριο θορύβου.

- Από την κυκλοφοριακή επιβάρυνση του βασικού οδικού δικτύου της περιοχής από τη μεταφορά ογκομαρμάρων και στείρων και συγκεκριμένα στη διαδρομή μήκους περί τα 10, 5 χιλ, Λ. Διονύσου – Λ. Μαραθώνος – Λ. Κηφισού (περιοχή Αγ. Στεφάνου - Κρουονερίου), - Εθνική οδός, οδικό δίκτυο που είναι ήδη κορεσμένο και η οποιαδήποτε περαιτέρω επιβάρυνση του με την κυκλοφορία μεγάλων μεταφορικών μέσων – φορτηγών, θα καταστεί αδιάβατο.

Να επισημανθεί και πάλι το γεγονός που πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη: Ότι τα παραπάνω όρια, όπως και οποιαδήποτε άλλα, ενέχουν και χαρακτήρα προεκτιμήσεων, επειδή οι σχετικοί υπολογισμοί έχουν βασισθεί σε παραδοχές, οι οποίες κάλλιστα μπορούν να αμφισβητηθούν για την ορθότητα των. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από τη γενική διατύπωση που διατρέχει όλα τα κεφάλαια της ΜΠΕ, επιπέδου βέβαια ευχής, ότι και για την περίπτωση όχλησης λόγω θορύβου, θα ληφθούν κατάλληλα μέτρα για την όσο δυνατόν αντιμετώπιση των όποιων προβλημάτων προκύψουν.

Συμπερασματικά: Θα δημιουργηθούν πολλαπλές επιπτώσεις περιβαλλοντικές, στο πολιτιστικό απόθεμα και κοινωνικές, από την επίμαχη εκμετάλλευση, κυρίως, από το θόρυβο, τη σκόνη, την οπτική ρύπανση, λόγω της βαριάς κυκλοφορία στην Πεντέλη, τις κυκλοφοριακές επιβαρύνσεις στο τοπικό οδικό δίκτυο, την απομείωση οπωσδήποτε των ζωτικών χώρων για την χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής.

Βάναυσα θα πληγούν, οι αρχαιολογικοί χώροι, η πόλη του Διονύσου και ο οικισμός της Ραπετώσσας και βέβαια το Λεκανοπέδιο θα στερηθεί ένα από τους ζωτικούς πνεύμονες ζωής του.

5. **Η σχετική έρευνα για την ποσότητα και την ποιότητα του μαρμαρικού κοιτάσματος δεν ανταποκρίνεται στον επικαλούμενο τρόπο υπόγειας εξόρυξης και κατά συνέπεια δεν παρέχει αποδεικτικά στοιχεία για το συντελεστή αποληψιμότητας και κατ'επέκταση, για την βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης – απαράβατο όρο για την κάθε σχετική αδειοδότηση βάσει του λατομικού νόμου.**

Η ΜΠΕ καταλήγει στο συμπέρασμα, όσον αφορά τα συνολικά αποθέματα των παραγομένων πρώτων υλών, ότι θα ανέρχονται, για το μάρμαρο, στα 105.000 m³, με ετήσιο μάλιστα ρυθμό εξόρυξης - παραγωγής, τα 3.000 m³ και ταυτόχρονα για τα επιπλησμένα σείρα, στα 835.158,94m³, με ημερήσιο ρυθμό εξόρυξης – παραγωγής, 108 m³

Όμως το συμπέρασμα αυτό κρίνεται ως αβάσιμο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που παρατέθηκαν τόσο στο εδάφιο 7 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, όσο και στο Υποκεφ. ΙΙ του Κεφ. Β που αναφέρεται στα στοιχεία που κατατέθηκαν από εμπειρογνώμονες.

Στην πραγματικότητα δεν έγινε η απαιτούμενη έρευνα (πυρηνοληψίες κλπ), ειδικά για την παρούσα περίπτωση των υπόγειων λατομείων (Υπενθυμίζεται ότι οι εκδοθείσες άδειες ερευνών αφορούσαν απλή Επισκόπηση και Γεωλογική Χαρτογράφηση), με συνέπεια να καθίσταται αναξιόπιστη η εκτίμηση της ΜΠΕ **ότι ο συντελεστής αποληψιμότητας από το αρχικό 0,05 της επίγειας εξόρυξης, μπορεί να φτάσει στο 0,15 της υπόγειας, με ότι αυτό συνεπάγεται για τις εκτιμώμενες ποσότητες και βέβαια ποιότητα του κοιτάσματος.**

Προκειμένου δε να εκτιμηθεί ο βαθμός αξιοπιστίας των παραπάνω αποτελεσμάτων και πάλι να παρατεθεί εδώ η ήδη εντοπισθείσα στο Κεφ. Β, παλινωδία: Από τη μια πλευρά ρητά ομολογείται στη ΜΠΕ ότι “στην περιοχή μελέτης υφίσταται έντονος τεκτονισμός, με άφθονα ρήγματα, μικροπτυχώσεις, ενώ οι σιπολινικές ενστρώσεις περιορίζουν την ποσότητα των υγιών εξορυξίμων όγκων μαρμάρου”, ενώ από την άλλη αλλού περιέχεται η απλή γενική αναφορά, ότι τα αποτελέσματα κρίθηκαν ικανοποιητικά και ενθαρρυντικά και αλλού πάλι τονίζεται αβάσιμα πάντα ότι πρόκειται για μάρμαρα καλής ποιότητας και ότι αυτά εντοπίζονται γενικά, στο κέντρο περίπου της ενιαίας λατομικής ζώνης, ενώ αναφέρεται και αναλυτικά για κάθε αιτούμενο χώρο, για να καταλήξει ότι τα μαρμαρικά αποθέματα επαρκούν για την απρόσκοπτη λειτουργία του λατομείου για 34 χρόνια, χρόνος που υπερκαλύπτεται από την συνολική διάρκεια της μίσθωσης”.

Βέβαια σπεύδει ο μελετητής, να καταφύγει στη συνήθη πρακτική του και για αυτή την περίπτωση και πολύ απλά να δηλώσει ότι “εάν μετά την εκκίνηση των εξορυκτικών εργασιών προκύψει άλλος συντελεστής, που διαφοροποιεί σημαντικά τα αποθέματα μαρμάρων της περιοχής ή/και άλλα στοιχεία της εκμετάλλευσης του λατομείου, τότε η εταιρεία θα επανέλθει με Φάκελο τροποποίησης της παρούσας περιβαλλοντικής μελέτης” (!!!).

Επισημαίνεται όμως αυτό που είναι σύνηθες στην πράξη: Ότι αν για κάποιους λόγους οι ρυθμοί κατανάλωσης του μαρμαροφόρου κοιτάσματος μεταβληθούν, αντιστρόφως ανάλογα θα μεταβληθεί και ο χρόνος ζωής της λατομικής εκμετάλλευσης και αντίστοιχα η παύση λειτουργίας του λατομείου.

Συμπερασματικά: Ενώ η διεξαχθείσα έρευνα, δεν μπορεί να παράξει στοιχεία για τη βιωσιμότητα της επίμαχης εκμετάλλευσης, που αποτελεί απαράβατο όρο για την αδειοδότηση της, είναι βέβαιο ότι τα στοιχεία όπως του συντελεστή αποληψιμότητας που έχει ληφθεί είναι εκτός πραγματικότητας, με συνέπεια τα βασικό στοιχείο της βιωσιμότητας για μια εκμετάλλευση μαρμάρου, με τον συγκεκριμένο τρόπο υπογείων εξορύξεων.

6. **Η επίμαχη εκμετάλλευση θα καθυστερήσει την αποκατάσταση του τοπίου, για τουλάχιστον 34 χρόνια που μπορεί να φθάσει και τα 70. Ο τρόπος που θα γίνει θέτει και ζητήματα υποκρυπτόμενης επίγειας εξόρυξης καθώς και βιωσιμότητας της εκμετάλλευσης.**

Σύμφωνα με τα παρατιθέμενα αναλυτικά στοιχεία του εδαφίου 8 του Υποκεφ. Ι του Κεφ. Β, καθώς του Υποκεφ. ΙΙ του Κεφ. Β που αναφέρεται στα στοιχεία που κατατέθηκαν από εμπειρογνώμονες:

Η αποκατάσταση των όποιων παρεμβάσεων (στοές, βαθμίδες των φρεάτων, φύτευση δέντρων του λατομικού οδικού δικτύου, θα αρχίσει μετά το τέλος της εκμετάλλευσης, δηλ. για τουλάχιστον 34 χρόνια που μπορεί να φθάσει και τα 70. Το κυριότερο όμως σχεδόν θα ακυρώσει τις ενέργειες και δράσεις αναπλάσεων Στη Βόρεια πλευρά της Πεντέλης, που σχεδιάζονται να ξεκινήσουν άμεσα από την Πολιτεία, το Δήμο και τον ΣΠΑΠ, στα πλαίσια των κατευθύνσεων του ΡΣΑ και οι οποίες αναλυτικά περιγράφονται στο Υποκεφ. ΙΙΙ του Κεφ. Β της Εισήγησης.

- Ταυτόχρονα όμως στην ΜΠΕ υπάρχει η δέσμευση ότι στον ίδιο παραπάνω χρόνο, θα πραγματοποιηθούν εργασίες αποκατάστασης/αναδάσωσης των όμορων χώρων των πα-

λαιότερων λατομέυσεων και παλαιών αποθέσεων στείρων υλικών σε επιφάνεια 210 στρεμμ. που εμφανίζουν βαθμιδωτή μορφή με κεκλιμένα υψηλά μέτωπα κυμαινόμενου ύψους από 5 έως 65 μ. σε διάφορες θέσεις εντός του ενιαίου λατομικού χώρου των 803,75 στρ. **Οι βαθμίδες αυτές πρέπει, κατά την ΜΠΕ, να διαμορφωθούν κατάλληλα** σε μικρότερες ύψους 5 μ - 10 μ. **με διαίρεση των μετώπων**, σε μικρότερα ύψη έως 10μ, είτε **με πλήρωση (μπάζωμα) του κενού** με χρήση μεγάλου μέρους των παραγόμενων νέων στείρων , **είτε με επέμβαση και εξόρυξη τμήματος** των μετώπων και με την πρωτοφανή αναφορά ότι **στην παρούσα περίπτωση (!!!) θα επιλεγεί ο πρώτος τρόπος.**

Η επιλογή αυτή όμως, αναδεικνύει δύο σοβαρά ζητήματα:

ο **Κατά πρώτον το ζήτημα της βιωσιμότητας της επίμαχης εκμετάλλευσης**

Επειδή, κατά την ΜΠΕ, θα απαιτηθούν ακόμη και 20 χρόνια, προκειμένου να παραχθούν νέα σείρα για την αποκατάσταση των όμορων χώρων των παλαιότερων λατομέυσεων, το γεγονός αυτό θέτει τουλάχιστον εν αμφιβόλω ακόμη και την βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης, αφού ο απαιτούμενος όγκος των θα είναι μεγαλύτερος από 250.000 κμ. και συνεπώς αντίστοιχα θα υπολείπεται αυτός που θα μεταφέρεται στα Μέγαρα. Η ποσότητα αυτή μπορεί να μεταβληθεί επί το δυσμενέστερο, λόγω του προεκτιμητικού χαρακτήρα των παρατιθέμενων υπολογισμών, οι οποίοι σε κάθε περίπτωση, είναι δύσκολο να ελεγχθούν.

Δηλ. στα Μέγαρα εξαιτίας των αναγκών της εν λόγω αποκατάστασης δεν θα μεταφέρεται όλη η παραγόμενη ποσότητα, που αποτελεί βασική παραδοχή των υπολογισμών της ΜΠΕ, αλλά πολύ μικρότερη, γεγονός που δημιουργεί ζήτημα βιωσιμότητας, που ούτως ή άλλως τίθεται λόγω του υπέρμετρου κόστους μεταφοράς (βλ. Κεφ. II του παρόντος – γνώμες εμπειρογνομόνων).

ο **Κατά δεύτερον το ζήτημα υποκρυπτόμενης επίγειας εξόρυξης**

Η επίλυση του εν λόγω προβλήματος βιωσιμότητας, μπορεί να γίνει χωρίς να απαιτούνται σείρα προερχόμενα από τη νέα εκμετάλλευση, δηλ. με την αλλαγή της μεθόδου δημιουργίας των βαθμίδων αποκατάστασης, μέσω δηλ. εξορύξεων (γι αυτό άλλωστε, η παραπάνω πρωτοφανής αναφορά στη ΜΠΕ, “στην παρούσα περίπτωση” (!!!). Στην περίπτωση αυτή δηλ. θα πρόκειται για υποκρυπτόμενη επιφανειακή εξόρυξης.

Πάλι και γι αυτή την περίπτωση, υπάρχει η γενική αναφορά στη ΜΠΕ, ότι πολλά μέτρα δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθούν ποσοτικά στην παρούσα φάση και ότι αυτά θα εξειδικευτούν στο Σχέδιο Περιβαλλοντικής Διαχείρισης που θα συνταχθεί αναλυτικά για την κατασκευή και λειτουργία των έργων, και θα συνοδεύει την ΑΕΠΟ, δηλ. όλα τα προβλήματα παραπέμπονται στο μέλλον.

7. **Ο ισχυρισμός στη ΜΠΕ, ότι οι Αρχαιολογικές Υπηρεσίες έχουν τηρήσει διαφορετική στάση σε ότι αφορά την εκμετάλλευση της “ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ”, σε σχέση με αυτή “της υπέργειας και υπόγειας εκμετάλλευσης της εταιρείας «ΑΕΒΕ Λατομείων Μαρμάρου Διονύσου – Πεντέλης» στη θέση Διονυσοβούνι, δεν ευσταθεί (βλ. εδάφιο 11, Υποκεφ. I του Κεφ. Β της Εισήγησης).**

Και αυτό επειδή σύμφωνα με τα στοιχεία που παρατίθενται στο εδάφιο 11 του Υποκεφ. Ι, οι δύο περιπτώσεις είναι διαφορετικές:

- Αυτή της "ΜΕΓΑΛΙΘΙΚΗΣ", αφορά τη δημιουργία νέων λατομείων, διαδικασία που δεν είναι επιτρεπτή από το ΡΣΑ, όπως αναλυτικά προκύπτει από το παραπάνω εδάφιο 1 αυτού του Κεφαλαίου.
 - Αυτή της εταιρείας «ΑΕΒΕ Λατομείων Μαρμάρου Διονύσου – Πεντέλης» στη θέση Διονυσοβούνι, η οποία όταν ήταν εν λειτουργία και όχι ανενεργή, προέκυψε το θέμα της λήξης του χρόνου διάρκειας της αντίστοιχης ΑΕΠΟ και ως εκ τούτου, θα έπρεπε να επανακαθορισθούν οι περιβαλλοντικοί όροι λειτουργίας της εκμετάλλευσης, με νέα Απόφαση.
8. **Παρά πέρα υφίστανται και οι ακόλουθες ελλείψεις της μελέτης (βλ. συν. 7 ενημερωτικό σημείωμα δικηγόρου κ. Χαροκόπου).**

α) Έλλειψη εξέτασης εναλλακτικών λύσεων

Το ζήτημα της εξέτασης των εναλλακτικών λύσεων (συγκαταλεγμένης και της μηδενικής λύσης) κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση ενός έργου ή μίας δραστηριότητας έχει ιδιαίτερη σημασία. Τούτο συνάγεται από τις κείμενες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου (άρθρο 5 παρ. 1 περ. δ' της οδηγίας 2011/92) και του εθνικού δικαίου, αλλά και την νομολογία για το συγκεκριμένο ζήτημα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου Επικρατείας.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν έγινε εξέταση όλων των δυνατών εναλλακτικών λύσεων για την ανάπτυξη των εν θέματι δραστηριοτήτων στην υποβληθείσα Μ.Π.Ε. **Είναι χαρακτηριστικό ότι η μηδενική λύση δεν εξετάστηκε καν** (βλ. Μ.Π.Ε. σελ. 2-24 και 7-1), ενώ η θέση του λατομείου θεωρήθηκε δεδομένη λόγω της υποτιθέμενης ύπαρξης κοιτάσματος.

β) Έλλειψη «Σχεδίου διαχείρισεως εξορυκτικών αποβλήτων» συνημμένου στην ΜΠΕ.

Η υποβληθείσα Μ.Π.Ε. είναι, επίσης, ελλιπής ως προς το ζήτημα της διαχείρισης των εξορυκτικών αποβλήτων. Είναι ενδεικτικό ότι η υποβληθείσα Μ.Π.Ε. δεν συνοδεύεται από Σχέδιο Διαχείρισεως Εξορυκτικών Αποβλήτων (όπως επιτάσσει η σχετική νομοθεσία – βλ. Κ.Υ.Α. 39624/2209/Ε103/2009, Φ.Ε.Κ. Β' 2076/2009, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει). Σύμφωνα με την Μ.Π.Ε., τα εξορυσσόμενα στείρα υλικά θα διατίθενται στην αγορά ως αδρανή υλικά.

Αυτό δεν αποκλείει το γεγονός ότι θα παράγονται από την εξόρυξη και θα παραμένουν έστω και για μικρό χρονικό διάστημα στον λατομικό χώρο απόβλητα της εξορυκτικής διαδικασίας. Αυτά θα είναι χώματα και πέτρες στην φάση εξόρυξης και προσεγγίσεως στις υπόγειες φλέβες μαρμάρου και ξοφάρια μαρμάρου από την εξόρυξη αυτού καθεαυτού του μαρμάρου.

Δεν υπάρχει περίπτωση όμως η εξόρυξη αυτή να μην παράγει εξορυκτικά απόβλητα. Το θέμα των αποβλήτων από την εξορυκτική και την λατομική δραστηριότητα έχει απασχολήσει ιδιαίτερα τη Ευρωπαϊκή Ένωση, εξ ου και έχει θεσπισθεί η υποχρέωση υποβολής «Σχεδίου διαχείρισης των εξορυκτικών αποβλήτων» με συγκεκριμένα αναλυτικά στοιχεία. Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει την υποχρεωτική υποβολή της ως μέρος της Μ.Π.Ε. Στην συγκεκριμένη

περίπτωση όμως δεν έχει υποβληθεί με την δικαιολογία ότι δεν θα υπάρχουν στείρα επειδή θα μεταφέρονται για επεξεργασία σε άλλο χώρο. Τούτο αποτελεί βασική έλλειψη της Μ.Π.Ε.

9. **Από τα παραπάνω εκτεθέντα είναι φανερό το τι ακριβώς επιχειρείται με την παρούσα προσπάθεια των επιχειρηματικών συμφερόντων:**

Πάση θυσία να υπάρξει μια νέα αδειοδότηση της επίμαχης εγκατάστασης, για να θεωρηθεί αυτή ανανέωση παλαιότερο λειτουργούσας και μετά υποβολή νέου φακέλου για επαναπροσδιορισμό του προγράμματος εκμετάλλευσης με άλλο τρόπο, όπως υποκρύπτεται - ομολογείται σε αρκετά σημεία της ΜΠΕ. Για το σκοπό αυτό, **στη ΜΠΕ καταβάλλεται προσπάθεια στη φάση αυτή, της απλόχερης ωραιοποίησης των πάντων:**

- Ότι η εκμετάλλευση θα γίνει υπόγεια με ταυτόχρονο βέβαια τριπλασιασμό του συντελεστή αποληψιμότητας στο 15% από τον ίδιο μελετητή που πριν από λίγο καιρό, βασισμένος στις ίδιες έρευνες, τον υπολόγισε μόλις στο 5%. Και αυτά, προκειμένου να αντιστραφεί η σκληρή πραγματικότητα, ότι η εκμετάλλευση όπως παρουσιάζεται να γίνει, δεν είναι βιώσιμη.
- Το τοπίο που πλήττεται είτε από την παρούσα εκμετάλλευση αλλά και από τις παλαιότερες θα τακτοποιηθεί, ύστερα βέβαια, από τουλάχιστον 34 χρόνια που μπορεί στην πραγματικότητα να φτάσουν και τα 70. **Εδώ βέβαια υποκρύπτεται και το προαναφερθέν ζήτημα της υποκρυπτόμενης επίγειας εξόρυξης.**
- Και αν ακόμη σε κάποιους υπολογισμούς θα υπάρξει αστοχία, δίδεται απλόχερα, η διαβεβαίωση – ευχή, ότι θα αντιμετωπισθούν όλα τα σχετικά προβλήματα που θα προκύψουν.
- Και ακόμη δίδονται απλόχερες διαβεβαιώσεις, όπως για παράδειγμα:
 - Οι παρακείμενες θέσεις του οριοθετημένου χώρου δεν θα χρησιμοποιούνται για χώρο στάθμευσης οχημάτων, απόρριψη στείνων υλικών (!!!).
 - Η κατασκευή των εξατμίσεων των οχημάτων έτσι ώστε να είναι μακριά από το έδαφος και στραμμένες προς τα πάνω (!!!).
 - Θα γίνονται διαβροχές στους χώρους των εργασιών, για την καταστολή της σκόνης, όπου αυτή παρατηρηθεί (!!!).
 - Οι μετακινήσεις των φορτηγών θα γίνονται εκτός των ωρών αιχμής (!!!).

Και εδώ βέβαια τίθεται το ερώτημα: άραγε από ποιους μηχανισμούς ελέγχου, την αδυναμία των οποίων όλοι γνωρίζουμε, θα εξασφαλισθούν όλα αυτά;

10. **Συμπερασματικά: Η προτεινόμενη εκμετάλλευση κατ' αρχήν δεν είναι επιτρεπτή με βάση το ΡΣΑ και τον Αρχαιολογικό νόμο, ενώ ακόμη και αν αυτή εξελιχθεί όπως ακριβώς παρουσιάζεται, οι επιπτώσεις κοινωνικές και περιβαλλοντικές θα είναι τεράστιες, με συνέπεια η υπό συζήτηση ΜΠΕ, να πρέπει να απορριφθεί, επειδή δεν χωρούν πρόσθετα διορθωτικά μέτρα.**

Επομένως ως μοναδική λύση παραμένει, να υλοποιηθούν οι κατευθύνσεις του ΡΣΑ και η Πεντέλη να αποτελέσει πνεύμονα ζωής για το Λεκανοπέδιο, χώρο Πολιτισμού, αναψυχής,

ανάδειξης περιπατητικών διαδρομών και λοιπών παρόμοιων δραστηριοτήτων, δράσεις που μπορούν να αποτελέσουν τον πραγματικό πλουτοπαραγωγικό πόρο της περιοχής.

Η Απόφαση πήρε αύξοντα αριθμό 36/2023.

Αφού αναγνώστηκε το πρακτικό αυτό υπογράφεται ως ακολούθως :

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Φωτάκης Ιωάννης

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ράικος Δημήτριος
Κόκκαλης Εμμανουήλ
Κριεμάδης Στέφανος
Κουριδάκης Κωνσταντίνος